

Universitätsbibliothek Wuppertal

Demosthenis Et Aeschinis, Principum Græciæ Oratorum Opera

Demosthenes

Aureliae Allobrogum, 1607

Æschinis De falsa legatione

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1565)

καὶ αὖ * λέγεις συκοφαντοῦντα. ἐν δὲ τῷ δ' αὐτῷ νόμῳ, ποῦμα A
εἰρηλῆος ἐν τῇ κατηγορίᾳ, διαβάλλει, καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειος ὡς καὶ αὐ-
τῷ εἰδότες ἐπὶ ψεύδος ἔστι. καὶ τὸ ὅτι εἰς διαβάλλω τὴν ἀπίθειαν καὶ τὴν
ἐξῆς ομοίως εἰς δόξαν εἰσὶν καὶ διαβάλλω τὴν ἀπίθειαν.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΡΗΤΟ-
ΡΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑ-
προσεβείας λόγος.

ΕΘΟΜΑΙ ὑμῶν, ἄ ἀθλιώτοι, ἐδεήσασθε μετ' ἄ
δύνοιας ἀκούσαι μου λέγοντος. ὑπολογίζο-
μαι οὖν, ὅτι τὸ μέγεθος τῆς κινδυνώσεως, καὶ τὸ
πλήθος τῆς ἀπίθειας, ποῦμα εἰς ἀπολογισαδά
μὲ δεῖ, καὶ τὰς τέχνας καὶ τὰς κατασκευὰς τῆς κατη-
γόρου, καὶ τὴν ἀμύνην. ὅς ἐτόλμησε ἀδικησάσατα
ποῦμα εἰς ἀδράς, ὁμοιωκότας τῆς ἀπίθειας ὁμοίως ἀμφο-
τέρων ἀκούσεως, τὴν τῆς κινδυνώσεως φωνῶν μὴ ὑπο-
μῆρην καὶ ταῦτ' εἶπεν, οὐδ' ὀργίω (οὐδ' εἰς τὸ ἴδιον
δομῶν τοῖς ἀδικῶς διαβάλλοις ὀργίζεται, οὐδ' ὁ
οἱ τὰ ληθῆ λέγοντες, καλύπτει λόγῳ τυχῆν τὸν φόρον-
τα. οὐδ' ὅτι ποῦμα εἰς ἀπολογία ἰχθῆι ποῦμα εἰς ἀκού-
σι, ποῦμα εἰς ὁ φόρων ἀπολογία τυχῆν, ἀδυνατήσθ
τὰς ποῦμα εἰς ἀπίθειας ἀπίθειας ἀπολογία. ἀλλ' οἱ μὲν δη-
μοσθένους οὐ χαίρει δικασίῳ λόγοις, οὐδ' οὕτω παρε-
σκύδαται. ἀλλὰ τὴν ὑμετέραν ὀργίω ἐκκαλέσασθαι
βέβουληται, ἔκατηγόρηκε διαδοχίας, ἀπίθειας ὡν
ποῦμα εἰς τὴν ὑποψίαν ταῦτην. τὸν γὰρ τῆς διαδοχίας
τοῖς δικασίῳ ποῦμα εἰς ἀπίθειας ὀργίω, αὐτὸν γὰρ τῆς
τοῖς ἀπίθειας ὀργῶν πολὺ ἀφείσαν. ἰμοῖ δὲ, ὡς ἀδράς ἀθη-
ναῖοι, συμβέβηκε τῆς δημοσθένους ἀκούσθαι κατηγόρειας,
μὴτε δεῖσθαι πῶ ποῦμα, ὡς ἐν τῇ δὲ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ τ' ἀγανα-
κῆσθαι μάλλον ἢ νῦν, καὶ τ' εἰς ὑποβολῆς ὁμοίως ἡδῆ-
να. ἐφοβήθη μὲν γὰρ, ἔπειτα καὶ νῦν τῆς ποῦμα εἰς ἀπίθειας
ὑμῶν ἀγνώσασθαι με, ψυχαραγωγῆς τῆς ποῦμα εἰς ἀπίθειας
λοδομῶν καὶ κακοῦ ποῦμα εἰς ἀπίθειας. οὕτως ἀπίθειας ὅτι
ἔμαυτῶ, καὶ τὴν ἀπίθειας βαρῶς ὑπολογίω, ὅθ' ὑβρίν καὶ
παροῦμα εἰς γυνῆκα ὑπολογίω. ἔπειτα ὁ λόγος ὀλυθίαν,
κατηγόρει μου. ἡδῆ δὲ ὅτ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀπίθειας ὄντα
ταῦτις ὅτι εἰσάλετε, καὶ τῆς ποῦμα εἰς ἀπίθειας ὄντα
μοῖ χαίρει ἀπειληθέναι νῦν μίζω ὑμῶν μὲν ἐν ἐπαυλῶ ἔ-
δρασερόντος ἀγανα, ὅτ' ἐπὶ βίω μάλλον τῆς ποῦμα εἰς ἀπίθειας
μῶν πιστεύετε, ἢ τὰς ποῦμα εἰς ἀπίθειας. αὐτὸς οὐκ
ἀπὸ ποῦμα εἰς ἀπίθειας ποῦμα εἰς ἀπίθειας. εἰ γὰρ τις ἢ τῆς
ἔξωθεν ποῦμα εἰς ἀπίθειας πῆ ποῦμα εἰς ἀπίθειας. οἱ ποῦμα εἰς ἀπίθειας τῆς
πολιτῆς παρῆσθαι (ἢ τῆς ποῦμα εἰς ἀπίθειας ὑμῶν, ὡς ἐγὼ ποῦμα εἰς ἀπίθειας
πὶ διαποῦμα εἰς ἀπίθειας, μὴ μόνον εἰς ὑπολογίω ποῦμα εἰς ἀπίθειας, ἀλλὰ
ἔπειτα εἰς τὸν τυχῶν ἀβίωτον εἶναι μου τὸν λοιπὸν βίον νόμιζω.
καὶ μὴ, ποῦμα εἰς ἀπίθειας τῆς ἀπολογία, ἔπειτα, ἔξω καὶ τὴν ἀπίθειας
ἔσαν ὑπολογίω, καὶ τὸ τολμήσαντ' εἶπεν ἀπίθειας καὶ συκοφαν-
τῆν καὶ τὰλλα πάντα μηδὲν ἀδικῶν φαίνομαι, θανάτου
τιμῶμα. ποῦμα εἰς ἀπίθειας δὲ μοῖ καὶ κείνους ὁ λόγος ἐφάνη, καὶ
δενῶς ἀδικῶς, ὅθ' ὑμῶν ἐπηρεῶται, εἰ οἶον τ' ἔξω ἐν τῇ
αὐτῇ πῆ ποῦμα εἰς ἀπίθειας μὲν θάνατον καταψήφισα-
σαι, ὅτ' καταγοῦς ἀδικεῖν εἰσὶν τὴν κείσθαι οὐκ ὑπέ-
μεινεν, ἰμοῖ δὲ ἀπολογία. ἐγὼ δὲ ἐπ' αὐτῶ τούτω δι-
καίως αὐ ὑπολαμβάνω μάλιστα σωθῆσθαι, εἰ γὰρ καταγοῦς εἰσὶν καὶ μὴ παρῶν, ἀδικεῖ ὁ δὴ ἀπογοῦς, ἔπειτα
σῶμα ποῦμα εἰς νόμοις καὶ τοῖς πολιταῖς ποῦμα εἰς ἀπίθειας, οὐδ' ἀδικεῖ. ποῦμα εἰς ἀπίθειας ἢ τ' ἀλλῆς κατηγόρειας εἶσομαι ὑμῶν, ὡς ἀδράς,
εἰσὶν ποῦμα εἰς ἀπίθειας, ἔπειτα μὴ ποῦμα εἰς ἀπίθειας, ἐπεισθῆναι με, καὶ δηλωθῆναι, ἔπειτα εἰσὶν ποῦμα εἰς ἀπίθειας μου ἀκούσθαι, μηδὲν ποῦμα εἰς ἀπίθειας ποῦμα εἰς ἀπίθειας
ὡς ἀδικῶ, ἀλλ' ἴση τῇ δύνοια ἀπέσθαι. ἀπολογία δ' ὅποθεν γὰρ ποῦμα εἰς ἀπίθειας ἀρῆσθαι, ὅτι τ' ἀπολογία τ' κατηγόρειας.

ÆSCHINIS ORATO-
RIS DE FALSA LEGATIO-
ne Oratio, III. Hieronymo Vuolfio
interprete.

Ro vos, Athenienses, ut me dicere, be-
nevolè audire velitis: considerata &
periculi magnitudine, & multitudine
criminum, quæ refutanda mihi sunt,
& accusatoris artibus, infidis atq; cru-
delitate: quæ non dubitarit eos viros exhortari, qui
sacramento adacti sunt, se æquis animis utrunque ad-
versarium audituros, ut rei ne vocem quidem tole-
rent. Idque dixit non per iracundiã (nemo enim me-
tiens his irascitur, qui iniquo crimine petuntur: & qui
vera dicunt, ij dicendæ causæ potestatem non admittunt
reo. Neque enim accusatio prius apud auditores va-
let, quàm reus defensionis facultate concessa, obiecta
crimina refellere non potuerit) sed illud in causa est,
quòd Demosthenes veris orationibus nõ delectatur,
neque in a se paravit: sed vestram iracundiam inflam-
mare voluit: meque acceptorum munus accusa-
vit, homo ad eam suspicionem inferendam ineptus.
Nam qui iudices hortatur, ut largitionum corrupte-
lis irascantur: eum oportet ipsam ab eiusmodi factis
plurimum abhorrere. Sic autem accidit, Athenienses,
ut audita Demosthenis accusatione, neque unquam
sic ut hoc die pertimuerim: nec magis indignatus
sum quàm nunc: neque etiam pari lætitia exultavi.
Timui enim, idque nunc etiã me turbat, ne qui vestrum
me ignorèt, delinuti infidiolis istis & malitiosis con-
trapolitibus: & extra me ipsũ caprus sum, crimèq; gra-
viter tuli, cùm me cõtumeliæ & proteruitatis in mulie-
rẽ ingenuã & genere Olynthiam admixtæ accusaret.
Delectatus autem sum, cum eũ id crimẽ tractantẽ eieci-
stis: quo factò, vite modeste actæ gratiã mihi pertolu-
tã esse existimo. Vos igitur laudo, & singulari amore
prosequor, qui vitæ reorũ magis credatis, quàm crimi-
nationibus inimicorũ: ipse tamẽ hac defensione nõ ce-
dã. Nã siue foris circũstantis coronæ ferẽ aut maxima
pars civiũ adest) siue vestrum qui pro tribunali fede-
tis cuiquã persuasũ est, me tale aliquid comississe, non
tãtũ in hominẽ ingenuũ, sed vel in quolibet: reliquũ
vitæ mihi tẽpus acerbũ puto. Quòd nisi in defensionis
progressu, & crimẽ illud esse falsũ demonstraro, & qui
id afferre ausus fuit, nefarium calumniatorem: etiã cæ-
tera omni crimine vacaro, mori nõ recuso. Admirabi-
lis illa etiã mihi visa est oratio, & supra modũ in-
iusta, cùm vos percõtaretur, nõ fieri posset, ut in eadem
civitate Philocrates capitis condẽnaretur, quòd faci-
norũ cõsciẽtia perterritus, iudicio se nõ stitisset: ego
verò absoluerẽ? Ego verò ob id ipsũ maximẽ cõser-
uandũ esse me arbitror. Nã si is qui ipse sese cõdem-
navit, atq; è medio excessit, peccat, is nimirũ qui sese
absoluit, & corpus suũ legib; & civibus tradit, nõ pec-
cat. De reliqua accusatiõne vos oro, Athenienses, si quid
prætermisero, & silẽtio præteriero, ut me sciscitemini:
& significetis, quid ex me audire velitis, meque sine
preiudicio vllius delicti, sed pari benevolentia audiat. Benevo-
lentia ca-
pæ, accu-
satoris cri-
minando, & scipio
commen-
dando, &
iudicibus
laudãdis.

Benevo-
lentia ca-
pæ, accu-
satoris cri-
minando, &
scipio
commen-
dando, &
iudicibus
laudãdis.

Dubito autem unde mihi primum sit ordiendum, ob
 accusationis confusionem, cuius dubitationis an
 causam habeam, sic considerate. Ego nunc in capitis
 discrimen sum adductus: accusationis autem maxi-
 ma pars consumpta est criminando Philocrate, Phry-
 none, & reliquis legatis: Philippo ite, & pace, & Eu-
 buli actis, atque iis omnibus ego sum infertus. Solu
 autem in tota oratione de repub. sollicitum esse appa-
 ret Demosthenem: ceteri omnes sunt proditores.
 Nunquam enim nos probris afficere destitit, & falsa
 maledicta iacere, non in me duntaxat, sed etiam in
 ceteros. Quem vero sic deprimit: rursus mutata sen-
 tentia, quasi Alcibiadem aut Themistoclem accusa-
 ret, quorum summa fuit inter Græcos autoritas, cri-
 minatur, ut qui & Phocenses ciuitates euerterim, &
 Thraciæ locum à vobis alienarim, & Cersobleptem
 regno eiecerim, virum amicum & fœderatum ciuita-
 tis. quin & Dionysio Sicilia tyranno me comparare
 instituit: & bellua vos magna feueritate & clamore
 multo est hortata, ut vobis caueretis, & Siculae sacrifi-
 culae somnium recitauit. Cum autem rem tantopere
 exaggerasset: inuidit meis criminationibus, & causã
 rerum gestarum ascripsit non meis verbis, sed Phi-
 lippi armis. Contra igitur tantam audaciam & præ-
 stigias hominis, difficile est vel meminisse singula, &
 cum periculo dicere contra inexpectatas calumnias.
 Sed tamen qua ratione meam orationem dilucidissi-
 mam, vobisque notam & æquam fore arbitror, inde
 auspicabor: videlicet ab oratione de pace & delectu
 gationis. Sic enim ego maximè & meminero, &
 dicere potero, & vos rem cognoscetis. Vos omnes il-
 lud ipsum meminisse arbitror, legatos Eubœensium,
 cum de pace à sese cum populo facienda egissent, di-
 xisse, etiam Philippum nunciari iussisse vobis, se velle
 transigere vobiscum, & pacem agere. Non multo
 autem post, Phrynonem Ramnium à prædonibus
 esse captum in Olympicis induciis, ut ipse quereba-
 tur: eumque, cum huc rediisset redemptus, orasse
 vos, * ut se legatum ad Philippum decerneretis, an
 fortè pecuniam suam recuperare posset. Vos obsecu-
 ti, legatum ei adiunxistis Ctesiphontem. Is huc à le-
 gatione reuersus, ea vobis renunciauit, ob quæ fuerat
 missus. prætereaque dixisse Philippum, se & inuitum vo-
 biscum gessisse bellum, & nunc eo velle liberari. Quæ cū
 dixisset Ctesiphon, & magno pere humanitatem Regis
 prædicasset: populus item eam rem valde probasset,
 ac Ctesiphontem collaudasset, nemo autem aduersa-
 tus esset: ibi demum decretum facit Philocrates Ha-
 gnusius, & populus vno animo decernit, licere Phi-
 lippo caduceatores huc mittere, & legatos de pace.
 Prius enim id ipsum etiam à nonnullis prohibeba-
 tur, quibus ea res studio erat, ut res ipsa declarauit. Ibi
 autem id decretum ut contra leges factum accusant,
 Lycino accusatore inscripto, & multa C. talentis æ-
 stimata. Deinde causa in foro agebatur. Philocrates,
 cum aduersa valetudine laboraret, Demosthenem si-
 bi patronum aduocauit, non me. Progressus Philippi
 ofor Demosthenes, in defensione totum diem con-
 truit. denique Philocrates absolvitur, accusator autè
 quintam suffragiorum partem non accepit. Etiam
 hæc vos omnes scitis. Sub eadem tempora Olynthus
 capta est, in eaque multi nostrorum ciuium sunt cõ-
 prehensi: quorum fuit Stratoles Ergocharis frater,
 & Eucratus Strömichi fili. Horum cognati vos rogarunt

f. Defen-
 sionis ca-
 put de pa-
 ce, ab ipso
 Demo-
 sthene
 appaoba-
 ta.

Σκέψασθε ἡ, * ἀνὸς ἐπὶ τὸ πρῶτον πᾶσι δόξα,
 εἰμὶ μὲν γὰρ οὐκ ἐπιθυμῶ ἐπιβῆναι ἐπὶ τὸ σῶμα, τῆς
 ἡ κατηγορίας τὴν πλείω πεποιθὴ φιλοκράτους, καὶ
 φρυωνος, καὶ τῶν ἄλλων συμπεσθεων, καὶ φιλιππου, καὶ
 τῆς εἰρήνης, καὶ τῶν ὀβούλου πολιτοματων, ἐν ἅπασιν
 ἡ τῶν ἐγὼ τεταγμα, μόνος δὲ ἐν τῷ λόγῳ φαίνεται
 κινδυνῶν τῆς πόλεως δημοσθενος, οἱ δὲ ἄλλοι παρεδ-
 τα. ἔλαττελεκε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων, καὶ κινδυνῶν
 ἡ δὲ οὐκ ἐμοὶ μόνον κινδυνῶν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ἄλλοις, ὅν δὲ οὕτως ἀπμαζει. πάλιν ἐκ μεταβολῆς, ὁ-
 που τῆς, ὡς περ ἀλκιβιάδην ἢ δεμισοκλή κείνων, οἱ
 πλείων τῶν ἐλλήνων δόξῃ διώκων, ἀθηναίαν μὲν
 ἀπᾶτά με τὰς ἐν φωνεῦσι πόλεις, ἀπὸ πλεονεξίας
 δὲ ἀφ' ὑμῶν τὸν ἐπὶ θράκης τόπον, ἐκβεβληκέναι δὲ ἐ-
 τῆς ἀρχῆς κερσοβλέπην. ἀνδρα φίλον καὶ σύμμαχον
 τῆς πόλεως, ἐνεχείρησε δὲ ἀπμαζει με διονυσίῳ, τῷ
 γηρομύθῳ τῆς σικελίας τυράνῳ, καὶ μὴ ἀσπίδος καὶ κερ-
 γῆς πολλῆς παρεκελεύσατο ὑμῖν τὸ θηρίον, φυλάξασ-
 θαι, καὶ τὸ τῆς ἱερείας ἐνὸς πνιόν τῆς ἐν σικελίᾳ διηγι-
 σατο. οὗτος δὲ αὖτὸ πρῶτον ἔλαττε, ἐφ᾽ ὅσοντα μου
 τὸ δαβόλας, τὰς ἀγίας ἀιανθῆς τῶν πεπραγμένων, οὐ
 τοῖς ἐμοῖς λόγοις, ἀλλὰ τοῖς ὀπλοῖς τοῖς φιλιππου, καὶ
 δὲ τοσάυτῳ τὸ λῆμα καὶ τερατίαν ἀθεσπου, χαλεπὸν
 καὶ δαμνηνοῦσαι τὰ λεχθέντα κατ᾽ ἐκείνην, καὶ λέγει
 μὴ κινδυνῶν καὶ ἀπεροδοκῆτος δαβόλας, ἢ δὲ οἰ-
 μα σαφειάτοις μοι τοῖς λόγοις ἐσεῖς, καὶ * γνωρίμοις
 ὑμῖν καὶ δικαίως, ἐν τῷ δὲ ἀρξομαι, ὅπο τὸ πρῶτον εἰρή-
 νης λόγων, καὶ τῆς ἀφίσεως τὸ πρῶτον. οὗτο γὰρ ἀμ-
 λιστα καὶ μεμνήσομαι, καὶ δυνήσομαι εἰπεῖν, καὶ ὑμεῖς
 μαθῆσθε. ἅπαντας γὰρ ἀνὸς οἰομαι τὸ γὰρ αὐτὸ
 μνημονῶν, ὅθ' οἱ ἀφίσεως οἱ τὸ ὀβούλου, ἐπειδὴ πρῶτον
 τῆς καὶ αὐτοῖς εἰρήνης τῶν δὲ ἡμῶν διελέχθησαν, ἔπειτα,
 ὅτι καὶ φιλιππου αὐτοῖς κελύσθη ὑμῖν ἀπαρχαίλας,
 ὅτι βέλῃ δαβόλας καὶ ὑμῶν, ἔπειτα εἰρήνην ἀγῆ.
 οὐ πολλὰ δ' ὕστερον χρόνῳ, φρυωνος ὁ ἡρανοῦσιος ἐλά-
 ττε ληστῶν, ἐν ταῖς ἀπονδῶν ταῖς ὀλυμπικῆς, ὡς αὐ-
 τὸς ἡπᾶτο. ἐπειδὴ δὲ ἐπανήλθε δεῦρο λυκωραθῆς, ἐ-
 δειτο ὑμῶν κερσοβευτίῳ αὐτῷ καὶ φιλιππον κερσο-
 λέδαται ἴν, ἔπειτα δὲ αὐτῷ, ὅπο λῆσοι τὰ λῆρα. περὶ δὲ
 τῆς ὑμεῖς κερσοεἰλεδ' αὐτῷ κησιφάντα κερσοβ-
 τῶν. ἐπειδὴ ἡ ἐπᾶν κα δεῦρ ὅπο τὸ κερσοβῆας ὁ κησι-
 φᾶν, ἀπῆγειλε καὶ ὑμῶν, ἔπειτα ὡν ἐπέμφοθη, καὶ καὶ
 τῶν τοῖς, ὅτι φαῖν φιλιππου, ἀκων μὲν πελεμήσασθαι καὶ
 ὑμᾶς, βούλεδαται ἡ καὶ μὲν ἀπαλλαγήναι τὸ πολέμου.
 εἰπόντας ἡ ταῦτα τὸ κησιφάντας, καὶ πολλῶν πᾶσι ἐ-
 ξαγείλαντος καὶ τοῖς φιλιππου, καὶ τὸ δὲ ἡ-
 μου σφόδρα ὅπο δὲ ἔλαττε, καὶ τὸν κησιφάντα ἐπα-
 νέσαντας, ἀπᾶντας δὲ ἔδενος ἐπταῦθα ἡδη δίδωσι
 ψήφισμα φιλοκράτης ὁ ἀγῆσιος, καὶ ὁ δὲ ἡμος ἀπᾶσι ὁ-
 μογνωμονῶν, ἐχρησπόνθησεν ἔπειτα δεῦρο φιλιππου κῆ-
 ρυκας ἔπειτα βῆς πέμψην ἔπειτα εἰρήνης. ὅποτερον μὲν
 γὰρ καὶ αὐτὸ τὸ ἐκωλυετο ὑπὸ πνων, οἱς ἡ τὸ ὀπμα-
 λῆς, ὡς αὐτὸ τὸ πρῶτον ἐδῆξεν. γράφον δ' ἔπειτα καὶ τῶν
 νόμων τὸ ψήφισμα, λυκῖνον ἐπὶ τὸ γραφῶν ἐγγραψάμε-
 νοι, καὶ πῆμα ἐπέθηκεν ἐκαστὸν τάλαντα, καὶ τῶν
 τῶν

εἰσὶν ἡ γραφὴ εἰς τὸ δικαστήριον. ἀρρώστως δὲ ἔχον ὁ φιλοκράτης, ἐκάλεισεν αὐτῷ σινηγορον τὸν δημοσθένην,
 ἀλλ' ἐκ ἐμῶν παρῆσαν δὲ ὁ μισοφιλιππος δημοσθενος, κατέβησε τὸ ἡμέραν ὀλίγωρον ὅτι ἡμερῶν, καὶ τὸ τελευ-
 τῶν ὅπο φέρει ὁ φιλοκράτης, ὁ δὲ γράψαμενος τὸ πᾶσι μέρους τῶν ψήφων ἐ μεταλαμβαίνει, καὶ ταῦθ' ὑμεῖς
 ἀπαντες ἴστε. ὑπὸ τῶν αὐτοῖς καροῖς, ὀλυμπος ἡλω καὶ πολλοὶ τῶν ἡμετέρων ἐκατελήφθησαν πολιτῶν ὡν ἡ σρα-
 τικῆς

illæ quidem, sed nunquam complenda? Sic enim irritasti Philippū, & ea fecisti verba, unde non bellum in pacem mutetur, sed pax in bellum infestissimum. Incipiente autem me hæc refutare accersiebant nos ministri Philippi. Ut venimus, & denuò confestim: Philippus ad singula quæ dicta fuerant, respondere aliquid parabat, neque verò mirum fuit, eum in mea oratione diutissimè fuisse immoratum. Fortassis enim nihil quod dici poterat, ut arbitror, prætermiseram, & saepe nominatim me compellunt. Contra Demosthenem autem, qui tam ridiculè discesserat, ne vlla quidem de re differuit scilicet: quæ summa isti crux & molestia fuit. Ut autem Philippi oratio tandem in fine ad humanitatem conuersa est, & iste calumniam, quæ me prius apud collegas onerarat, quasi belli & dissidij autor futurus essem, amiserat: tibi verò satis apparebat, eum nec animi iam esse compotem: adeò ut ad hospitium nobis inuitatis, ineptissimè se gereret. Cum autem à legatione iam nos ad reditum pararem: subito in itinere, præter opinionem nostram, humaniter cum singulis colloquebatur. Quid igitur esset Cercops, aut Vertomnus, aut Chamaleo, aut si quid aliud est eiusmodi nomen, prius ignorabam: nunc istum totius malitiæ nactus interpretem, didici. Nam vnoquoque nostrum seducto, alij collectam se collaturum pollicebatur, & de suo laturum esse opem: alium ad imperium euecturum: me verò affectans, & ingenij mei felicitatem prædicās, atque habitam orationem celebrās, multus erat me laudando, & molestus. Cum autem nos omnes Larissæ cōcenarem: se ipsum ludebat, ac dicendi qua vsus erat inopiam: Philippum autem eorum qui sub Sole essent eloquentissimè esse asserbat. Ut autè & ego tale aliquid pronunciarer, quàm me vobis nostris orationibus respōdisset: & Ctesiphon qui nostrum erat natu maximus, insignem senectutē suam & annorū multitudinē narrasset, atque adieciisset se tanto temporis spacio nullum hominē adeò suauem & festiuum vidisse: Sisyphus iste cum plausu manuū, Hæc quidem (inquit) Ctesiphon neque tu, neque iste (me autem intelligebat) ad populum dicere audebit, fuisse Philippum eloquentem, & memoria valuisse. Nos autè qui, illa nō intelligeremus, neque insidias prospiceremus, quas statim audietis, pactione quadam cōcluit, ut apud populum eadē omnes diceremus. Me verò vehementer etiā obtestatus est, ne prætermitterem quin dicerem, etiam Demosthenem aliquid dixisse de Amphipoli. Hactenus igitur testes mihi sunt legationis collega, quos per totam orationē exagitare nō destitit: orationes autè, quæ pro suggestu apud vos habitæ sūt, ipsi audiuistis. Quare mihi mentiri non licebit. Oro autem vos, ut id laboris capiat, ut & relinquā audiat narrat onem. Nam quæque vestrum de Cerfoblepte & Phocensi crimine audire cupere, satis scio, & ad illa festino. Verum nisi ea quæ antecedunt, audieritis, illa etiam minus accipietis. Sin periclitanti mihi arbitrato meo dicendi potestatem dederitis: & cōseruare me, si innocēs sum, poteritis satis edocti: & ex iis quæ in confesso sūt, etiā cōtrouersa perspicietis. Ut, si huc reuerfi, apud senatū capita legationis exposuim⁹, & literas Philippi reddidim⁹: laudator noster fuit Demosthenes apud Senatores, & per arā curialē iurauit, se gratulari ciuitati, quæ

Demo-
sthenis
laudatio
& renun-
ciatio pri-
oris lega-
tionis: &
Philippi
laudū ir-
risio, atq;
abstatio.

πλέοντα τ' αὐτὸν. οὐδέποτε δὲ πληροῦσθαι μὲν, οὐδὲ
τω γὰρ ἠρέδικας φιλίππων καὶ τοιούτων εἰρηκας, ὅς ἂν ἐν
εἰρῆνῃ γένοιτο ἂν ἐκ πολέμου, ἀλλ' ὅς εἰρῆνῆς πόλεμος
ἀκέρυκος. ἀρχομένους δὲ μὲν πρὸς ταῦτα ἀππλεῖν, ἐ-
κείνου ἡμᾶς οὐκ ὑπέρει) οἱ φιλίππων. ἄς δὲ ἠλδοῦν
καὶ ἐκαστὸν ἐξ ἑαυτοῦ, πρὸς ἑαυτὸν τῶν εἰρημίων
ἐνεχέει τὴν λέγῃ οὐ φιλίππων. πλείστην ἢ εἰκότως ἐποίη-
σατο διαφύλαξ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους. ἴσως γὰρ οὐδὲν
τῶν ἐνότων εἰπεῖν, ὡς γε οἱ μὲν, παρέλιπον, καὶ πολλὰ κί-
μου τοῦνομα ἐν τοῖς λόγοις ἀνόμαζε. πρὸς δὲ δημοσθέ-
νη, τὸν οὕτω καταγέλαστος ἀπαλλάξαι, οὐδὲ ἕως ἐ-
νός οἱ μὲν διγέχθη. τὸ δὲ ἄρα ἡ ἀλγὸν καὶ λύπη τῆσθε.
ἰσπερὶ δὲ καὶ ἐπὶ ἐν εἰς φιλανθρωπίας τοὺς λόγους φιλί-
ππων, καὶ τὸ συγκοινῆμα, δὲ πρὸς εἰρήνην κατ' ἐμοῦ
πρὸς τοὺς συμπαροῦσθαι εἶδ' ὡς ἐσομένου πολέμου καὶ
διαφορῆς ἀπὸ τῆσθε, διέπτεν ἀπὸ ἐν ταῦτα ἡδὴ καὶ παν-
τελας, ὅς ἐξ ἀμύρου αὐτῆσθε καταρατὴς ἡ, ὡς τε καὶ κλη-
θέντων ἡ μὲν ὅτι ξενία, δὲ ἐν ἄσθον ἐν. ἀφορμῶν ταν
δὲ ἡ μὲν οἱ γὰρ ἐκ τῆσθε πρὸς εἰρήνην, ὅς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ δὲ
πρὸς εἰρήνην καὶ φιλανθρωπίας πρὸς ἑαυτὸν διελίξαι-
π. δ, π μὲν οὐδὲ πρὸς ὁ κέρκωψ ἢ τὸ καλεῖ μύρον πα-
πάλημα, ἢ τὸ παλίμβολον, ἢ τὰ τοιούτα ῥήματα οὐκ ἡ-
δὲν πρὸς τῆσθε νυνὶ ὅς ἐξηγητὴν τῆσθε λαβῶν τῆσθε πᾶσι
κακοθῆσθε, μεμαθηκα. διαλαμβανειν γὰρ ἑαυτὸν ἡ μὲν
ἐν μέρει, τὰ μὲν, ἑαυτὸν εἰσοῖσθαι ἐπὶ ἡ γέλλετο, καὶ βοιδή-
σθαι τοῖς ἰδοῖς. τὸν δὲ εἰς στρατηγίῃ καταστήσθαι ἐμοῦ ἢ πα-
ρακοινοῦσθαι, καὶ τῆσθε ψυσσ μακρεῖζων, καὶ τοὺς λόγους, οὐ
εἶπον, ἐκωμιάζων, καλῶς ἡ τοῖς ἐπαμῶν καὶ ἐπαρῆσθε.
συνδραστηριότητων δὲ ἡ μὲν ἀπάντων ἐν λαλίῃσθε, εἰς
αὐτὸν μὲν ἑσσωπῆσθε, καὶ τῆσθε δουλείῃσθε, τῆσθε ἐν τῶσθε συμ-
βῆσθαι ἑαυτῶσθε. τὸν δὲ φιλίππων τῶσθε ὑπὸ τὸν ἥλιον ἀθεσ-
πων ἔφη πάντων ἔ) δὲ φῶσθε ταν. συναποφύλαξ μύρου ἢ
καμῶσθε τῶσθε ταν, ὡς μνημονικῶσθε εἶποι πρὸς τὰ παρ' ἡ-
μῶσθε ῥηθέντα κτησιφῶντος ἢ ἄσθε ἡ μὲν πρὸς εἰρήνην
πρὸς, ὑπερβολῶσθε πνα ἑαυτῆσθε πάλαιος καὶ πάλαιος εἶ-
εἰπόντος, καὶ πρὸς εἰρήνησθε, ὡς ἐν τοσούτῶσθε γέροντῶσθε βίωσθε
πῶσθε οὕτως ἡδὲν οὐδὲ ἑπ' ἀσθε εἰδὲν ἀθεσπον ἑσ-
ρακῶσθε εἶπ' ἀσθε πῶσθε ὁ σῶσθε ὁ δὲ τας χεῖρας ταῦ-
τα μὲν τῶσθε εἶπ' ἀσθε πῶσθε, οὐτ' ἀσθε πρὸς τὸν δῆμον
εἶποις, οὐτ' ἀσθε εἶπ' ἡ μὲν δὲ λέγων, τολμήσθε εἰπεῖν
πρὸς ἀσθε πῶσθε, ὡς ἡ μὲν φιλίππων δὲ φῶσθε εἰπεῖν, ἑ μνη-
μονικῶσθε. ἀσθε πῶσθε δὲ ἡ μὲν ἐξόντων καὶ τῶσθε ὅσθε
λλῶσθε οὐ πρὸς εἰρήνησθε, ἡ μὲν ἡ μὲν ἀκούσθε εἰς συνθή-
κην πνα ἡ μὲν κατὰ κλεισθαι ὑπερ τῆσθε τῶσθε εἶπ' πρὸς
ὑμᾶσθε. ἐμοῦ δὲ καὶ δέσθαι πνα ἑσθε εἰρήνησθε, μὴ πνα
εσθε πῶσθε, ἀλλ' εἰπεῖν, ὡς ὑπερ ἀμφοτεροσθε π καὶ δημο-
σθέσθε εἶποι. μέχρι μὲν οὐδὲ τούτων οἱ συμπαροῦσθαι εἰσὶ
μοι μαρτυρῶσθε οὐ πρὸς πηλακίζων εἶπ' καὶ διαβάλλων
ἐν τῆσθε κτησιφῶντος διαπῶσθε. τῶσθε δὲ ὅσθε τῆσθε βήματα
πρὸς ἡμῶσθε λόγων ὑμῶσθε ἀσθε πῶσθε. ὡς τε οὐκ ἐσθε μοι
ψῶσθε εἶπ' ἀσθε πῶσθε. δῶσθε δὲ ὑμῶσθε πρὸς εἰρήνησθε ἀκούσθε
τας καὶ τῶσθε λοιπὴν διήγησθαι. ὅπ μὲν γὰρ ἑσθε ὑμῶσθε
πρὸς τὰ πρὸς κερσοβλέπῶσθε ἀκούσθαι, καὶ τὰσθε πρὸς φω-
κῶσθε ἀσθε, σφῶσθε οἶδα, καὶ πρὸς ταῦτα ἀσθε πῶσθε.

ἀλλ' ἐὰν μὴ τὰ πρὸς τούτων ἀκούσθαι, οὐδὲ ἐμῶσθε οἰσθῶσθε πρὸς ἀσθε πῶσθε. εἰ δὲ ἐμοῦ πρὸς κινδυνῶσθε, εἰπεῖν δῶσθε ὡς βούλομαι καὶ σῶσθε με, εἰ μὲν δὲν ἀσθε, δυνῶσθε εἰρηκῶσθε εἰρηκῶσθε ἀφορμῶσθε καὶ δῶσθε ἐκ τῶσθε ἀμολογοῦσθε πρὸς τὰ ἀππλεῖν, ὡς γὰρ δῶσθε ἠλδοῦν, ἑ πρὸς τῶσθε βελλῶσθε κεφαλαίων τῆσθε πρὸς-
βῆσθαι ἀππλεῖν καὶ τῶσθε πρὸς ἀσθε πῶσθε τῶσθε φιλίππων. ἐπαμῶσθε ἡ μὲν δῶσθε δημοσθέσθε πρὸς τοὺς
βελλῶσθε. καὶ τῆσθε ἐστὶν ἐπῶσθε τῆσθε βελλῶσθε, συγχάσθε τῆσθε πόλει, ὅπ τοιούτων ἀσθε πρὸς τῆσθε πρὸς βῆσθαι ἐ-
ξέπῶσθε

Philippi legatis, ubi venerint. Recita etiam hoc decretum. Decretum Demosthenis.

Recita etiam legatorum testimonium ut videatis, Athenienses, Demosthenem non posse verba facere pro republica, sed declamare contra convictores, atque artifices. necessitudine deminutos. Testimoniū.

Il Defensiois ca- put: concione de pace habitam, & vna fuisse, & ac- commo- data recip- tempori- bus.

Tractatione nimirum pacificationis, non mea & Philocratis, sed Demosthenis & Philocratis fuisse, reperietis: & argumenta eorum quae dixi, me fide digna reor attulisse. Nam eorum quae renunciaui, vos mihi testes estis. Eorum quae in Macedonia dicta sunt, atque in itinere nobis acciderunt, collegarum testimonio vobis demonstravi. Accusationem autem modò a Demosthene allatam audistis, & meministis, cuius initiū sumpsit a concione, quam de pace habui. Cum autem in ea parte accusationis e mentibus fuerit omnia: in eo articulo vehementer est conquestus. Ea enim verba coram legatis ait esse facta, quos Graeci ad nos misissent, a populo accersitū, ut communiter & bellum gererent contra Philippum, si esset opus, cum Atheniensibus: & pacis, si id expedire videretur, esset participes. Considerate igitur, quantam rem homo surripuerit, quantaque sit impudentia. Nam eo tempore legati creati sunt quos in Graeciam ablegastis, quo bellum vobis adhuc cum Philippo intercedebat: ac legatorum nomina quidem in publica relata sunt monumenta: eorum autem corpora non sunt in Macedonia, sed Athenis: & Senatus de adducendis ad populum peregrinis legationibus decernit. Ille autem ait, missas fuisse Graecicas legationes. Igitur confesso hoc suggesto, Demosthenes, dum mea sunt dicendi partes, cuiusvis Graecicae urbis nomē profer, ex qua tum legatos aduenisse dicis, earumque senatus consulta è curia dato legenda, & Atheniensium legatos citato testes, quos ablegavit ad civitates: qui se adfuisse, nec peregrinè profectos fuisse testificati fuerint: si accessum eorum ad senatum & decreta exhibueris, eo facta tempore, quo tu ais: descendo, & capitis ipse me condemno. Lege & sociorum decretum, quid in eo dicatur. in quo aperte scriptum est: Cum deliberet populus Atheniensis de pace Philippica, legati autem nondum adsint, quos ablegavit populus in Graeciam, qui urbes ad tuendam Graecorum libertatem exhortentur: visum esse sociis, ubi redierint legati, & acta sua renunciarint Atheniensibus, eorumque sociis, ut curiones duas conciones secundum leges indicant, atque in iis de pace deliberent Athenienses. Quicquid autem populus decreverit: id fore commune sociorum decretū. Recita ergo decretum assessorum.

Decretum assessorum.

Confer cum hoc etiā Demosthenis decretū, quo iubet curiones, post urbana Bacchanalia, & concionem in Bacchi aede haberi solitā, indicare duas conciones, alteram die XVIII, alteram XIX. definiens tempus, & conciones praeripiēs, ante legatorū ad Graecos missorum reditum. Ac sociorū quidē decretum iubet, quod me quoque defendisse fateor, vos de pace dicitur deliberare: Demosthenes autē, etiā de societate iubet. Recita decretum. Decretum Demosthenis.

Decretū utrūque audiistis, Athenienses, unde convincitur, Demosthenē affirmare, legationes eas quae abfuerūt, adfuisse: & cum vos audire velletis, irritum fecisse decretū sociorum. Nā illi quidē pronunciarant: Graecicas legationes esse vrbī expectandas: De-

φασιν τὰς ἐκκλησίας, ὅτιν ἐπιδημήσαι πικρὰ ὑπὸ τῆς ἐλλήνων ὑπερβολῆς, καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα καλῶς εἶναι σιωπεῖν καὶ ἐγὼ ἡμολογῶ, ὑπερ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βυβλῶσαι, δημοδένους ἢ καὶ περὶ συμμάχων καλῶς εἶναι λέγει αὐτοῖς τὸ ψήφισμα. ψήφισμα δημοδένους. τῶν μὲν ψήφισμάτων ἀμφοτέρων, ὃ ἀθηναῖοι ἠκούσατε, ὑφ' ὧν ὄξετε λέγει δημοδένους τὰς ἀπὸ δημοσίας ὑπερβολῆς ἐπιδημῆσαι φάσιον, καὶ βυβλῶσαι ὑμᾶς

A καταλείμω τῶν ὑπερβολῶν, ἐπεὶ δὲ ἀνὴρ ἡλικιωσὶς, τοῖς φιλιπποῦ λέγει καὶ τὸ τοῦ ψήφισμα. ψήφισμα δημοδένους ἀναγινῶν δὲ τὴν τὴν συμφορῶν μὲν τῶν εἰρη-
Te, ὃ ἀθηναῖοι, ὅτι δημοδένους ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰπὴν
δύο ἄλλα, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς συσσίτοις καὶ ὁμοσπονδῶν μελε-
τῶν μὲν τῶν εἰρημῶν καὶ φιλοκράτους, ἀλλὰ δημο-
δένους καὶ φιλοκράτους ὁρῶντες, καὶ τὰς πύξας ἐ-
ρημῶν ἰκνασάμενοι οἰκιστὰς ὄρεσθαι τὸν μὲν ἄπλη-
γῆ μὲν ὑμεῖς ἐστὲ μοι μάρτυρες. τὸ ἔν μακεδονία ἐ-
δέντων ἔτ' ἢ τὴν πορείαν ὑμῶν συμβαίντων, τοῖς συμ-
φορῶν ὑμῶν μάρτυρας παρεχόμενοι τὸ ἔν δημο-
δένους ἀρῆως εἰρημῶν κατηχορίας ἠκούσατε ἔμμενη-
δεν. τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο ἀπὸ τῆς δημοκρατίας, ὡς εἶπεν
καὶ τὴν εἰρήνης πάντα ἔν τῶν μέρων τῶν κατηχορίας
ἐφ' ὅσον μὲν τῶν κατὰ τὴν δόξαν εἰρήνης ἐξέλιπται. τὸ
τὸ λόγους τῶν ἐναντίων φησὶ τὸ ὑπερβολῶν λέγει, ὡς
ἐπεμψαν ὑμᾶς ἢ ἄλλως, μεταπεμψάμενοι ὑπὸ
B τῆς δημοκρατίας κοινῆ καὶ πολεμῶν, εἰδέναι, φιλιπποῦ καὶ
ἀθηναίων, καὶ τῆς εἰρήνης, εἰ τὸ ἐπὶ δημοκρατίας συμφορῶν,
μὲν τῶν συμφορῶν καὶ τῶν συμφορῶν κατὰ τὸν κλοπῶν, ἔ-
δεν τὸ ἀναγκαστικῶν ἀιθερότου. τῶν τῶν ὑπερβολῶν, οὗς ἐ-
ξέπεμψατε εἰς τὴν ἕλκω, ἐπὶ τὸν πόλεμον ὑπερ φιλιπποῦ
ἡμῶν ἐπιστηκότος, οἱ μὲν χρονοῖς τῆς αἰρέσεως ὅτε ὄξετε μ-
φθισαν, καὶ τὰ τῶν ὑπερβολῶν ἀντιπῶν ὄνομα, ἐν τοῖς δη-
μοσίοις ἀναγέγραπται, καὶ μὲν τὰ δὲ σώματα αὐτῶν
ἐστὶν οὐκ ἐν μακεδονία, ἀλλ' ἀθηναῖοι τὰς δὲ ξενίας
ὑπερβολῶν ἢ βυβλῶν τὰς εἰς τὸν δῆμον ὑπερβολῶν ὑπερ-
βουλόει. ὅτι δὲ φησὶ ἀπεσάλλαι τὸς ὑπερβολῶν τῶν ἐλ-
λήνων ὑπερβολῶν, παρὲν τῶν δημοδένους ἐπὶ τῶν
βῆμα τῶν, ἐν τῶν ὑπερβολῶν εἶπε πόλεως ἢ πνοῦς βου-
λη τῶν ἐλλήνων τῶν ὄνομα. ὄξετε ἀφίχθαι τὸ πῶν τῶν
ὑπερβολῶν, καὶ τὰ ὑπερβολῶν κατὰ αὐτῶν ἐν τῶν
βουλόμην ὄξος ἀναγινῶν, καὶ τοῖς ἀθηναίων καλῶς
ὑπερβολῶν, οὗς ὄξετε πεμψαν ἐπὶ τὰς πόλεις, μαρτυρας
C καὶ παρεῖναι. ἔμμενη δὲ δημοκρατίας ὅτι ἡ πόλις τῶν εἰρημῶν
ἐποιεῖτο, μὲν τῶν συμφορῶν, ἢ τὰς ὑπερβολῶν βυβλῶν αὐτῶν
ὑπερβολῶν καὶ τὰ ψήφισματα αὐτῶν ὑπερβολῶν, ἐν ὧν οὐ
φῆς ὄντα χρόνον, κατὰ τῶν καὶ τῶν ἀναγκαστικῶν ἀιθε-
ρημῶν δὲ τῶν συμμάχων δόγμα τὸ λέγει: ἐν ὧν ὄξετε
ρημῶν γαργαπῶν, ἐπεὶ δὲ βυβλῶν οὗ ὄνομα, ὃ ἀθη-
ναίων ὑπερβολῶν εἰρημῶν ὑπερβολῶν φιλιπποῦ, οἱ ὑπερβολῶν οὐπα-
πάρσιν ὡς ὄξετε πεμψαν ὃ δημοκρατίας ἐπὶ τῶν ἕλκω, κατὰ τῶν
λουῦντας τὰς πόλεις ὑπερ τῆς ὑπερβολῶν τῶν ἕλκων δε-
δῶχθαι τοῖς συμμάχους ἐπεὶ δὲ ἀνὴρ ἐπιδημήσων οἱ ὑπερ-
βολῶν, καὶ τὰς ὑπερβολῶν ἀπαγγείλωσιν ἀθηναῖοι, καὶ τῶν
συμμάχους, κατὰ τῶν κατὰ τῶν ἐκκλησίας δύο
ἢ τῶν νόμων. ἐν δὲ τῶν βυβλῶν σαδὲ κατὰ τῶν εἰρήνης.
ἀθηναῖος ὅτι δὲ αὐτῶν βυβλῶν τῶν ὄνομα, τῶν ἐπὶ κοινῶν
δόγμα τῶν συμμάχων, ἀναγινῶν δὲ μοι τὸ τῶν συμ-
φορῶν δόγμα δόγμα συνέδρων. κατὰ τῶν ἀναγινῶν δὲ μοι καὶ
τὸ τῶν δημοδένους ψήφισμα, ἐν ὧν καλῶς εἶπε τοῖς συμμά-
χους κατὰ τῶν δονούσων τὰ ἐν ἕλκω, καὶ τῶν ἐν δονούσων ἐκ-
κλησίας, κατὰ τῶν δύο ἐκκλησίας, τὸ μὲν τῶν ὄνομα ἐπὶ
δέκα, τῶν ἕλκων ἐπὶ δέκα, ὅτι τῶν τῶν χρόνον, ἔμμενη
ὑπερβολῶν τὰς ἐκκλησίας, ὅτιν ἐπιδημήσαι πικρὰ ὑπὸ τῆς ἐλλήνων ὑπερβολῆς, καὶ τὸ μὲν τῶν συμμάχων δόγμα καλῶς εἶναι σιωπεῖν καὶ ἐγὼ ἡμολογῶ, ὑπερ τῆς εἰρήνης μόνον ὑμᾶς βυβλῶσαι, δημοδένους ἢ καὶ περὶ συμμάχων καλῶς εἶναι λέγει αὐτοῖς τὸ ψήφισμα. ψήφισμα δημοδένους. τῶν μὲν ψήφισμάτων ἀμφοτέρων, ὃ ἀθηναῖοι ἠκούσατε, ὑφ' ὧν ὄξετε λέγει δημοδένους τὰς ἀπὸ δημοσίας ὑπερβολῆς ἐπιδημῆσαι φάσιον, καὶ βυβλῶσαι ὑμᾶς

conservari. Sin aliter fenseritis: *animo tamen meo obsequi, neque enim tergiverfabor) & cum CL. triremes è navalibus accepisse, XLVIII. reduxerat. (Atque hæc vobis accusatores in Charetis periculis subinde ostendunt) & MD. talenta non in milites, sed in ducum insolentiam infumpta erant: in Deiaem, Deipyrum, Polyphontem, qui fugitivos homines ex Græcia collegerant, ac seorsim in mercenarios istos, qui in fuggello & concionibus versantur: qui à miseris Insularibus quotannis sexaginta talenta exigebant tributum nomine: qui naues & Græcos in communi naui depradabantur: nostra verò vobis loco auctoritatis & principatus Græcorum, eandem opinionem, quam Myonnesus & pirata, consecuta erat. Philippus porro è Macedonia progressus, non vt hæcenus de Amphipoli nobiscum pugnabat: sed iam de Imbro & Lemno & Scyro, noctis possessionibus: & Cherfonnesum ciues nostri deserebant, quæ citra controversiam est Atheniensium. Erant autem plures necessariò indictæ cõciones cum tumultu & metu habendæ, quàm statæ ac legitimæ. Res porro ita labefactatæ ac periculose erant, vt Cephisophon Pæantiensis, amicus & familiaris Charatis, decretum scribere cogere, vt Antiochus actuariis nauigijs præfectus, quàm primum solueret, imperatorem quaesitum, cui commissus esset exercitus. quòd si in eum incidisset: ei narraret, mirari populum Atheniensem, Philippum Cherfonnesum, quæ sit Atheniensium, inuadere: Athenienses autem nescire, nec dux nec copiarum quas miserint, vbi sint? Vt autem vera me loqui intelligatis: decretum audite, & belli recordamini, & pacem à belli ducibus non à legatis repetitote. Decretum à Cephisophonte factum. Ac tempora quidem ciuitatis, quibus de pace verba fiebant, erant huiusmodi. Oratores autem isti factiosi, cum ad dicendum surgebant, de ciuitatis quidem incoluntitate nihil in medium afferbant: sed vos arcis vestibulum intueri iubebant, & Salaminiæ pugne contra Perfas, & sepulchrorum & triumphorum meminissem. Ego verò horum sanè omnium recordandum esse dicebam: sed tamen prudentiam maiorum esse imitandam: peccata verò & intemptiuam contentionem vitandam. Pedestre prælium ad Plataeas, & Marathoniam pugnam, & nauale prælium ad Artemisum, & Tolmidæ imperium iubebam imitari: qui cum haberet mille delectos Athenienses, infestis armis securè per mediam Peloponnesum peruasisset. Expeditionem autem Siciliensem cauendam esse, qua Leontinis auxilia misissent, cum hostes in nostrum agrum impetum fecissent, & Declea contra nos munita esset. Postremam item temeritatem illam cauendam, cum bello victi, postulantibus Lacedæmoniis vt pacem agerent, & præter Atticam, etiam Lemnum Imbrum & Scyrum, tenerent, & constituta legibus libertate vterentur: horum nihil admittere voluerunt: sed bellum quod gerere non poterant, prætulerunt: cum quidem Cleophon Lyrarum faber, quem multi cõpedibus vincitum meminerant, per fraudem ac turpiter in ciuium album inscriptus, populo largitionibus corrupto, se gladio collū ei præcisurū munitaretur, qui pacis mentionem fecisset. Tandem eò rem illi perduxerunt, vt cupidè pacè amplecterentur, cedentes omnibus possessionibus, mœnibus deiectis, præsidio recepto, & præfecto

Æschinis consilia generis commendatio, & Atticæ concionis distinctio ne temporum de fensio.

Α σὺλζεσαι. εἰ αὖ ἢ ἄλλως πρὸς γινώσκῃς, δεχθήσασθαί με, οὐ γὰρ ἀπὸ σπλάγχνων.) ἔκατον ἢ πεντηκοντα ἑτήρεις λαβόντα ἐκ τῆς νεωρείων * μὴ κατακεκομημένα. ταῦτα ὑμῖν ἐν τοῖς ἀγῶσιν αἰ τοῖς χάρητος οἱ κατήροισι δὲ φησὶ καὶ ἡλια ἢ καὶ πελαγία τάλαντα ἐκ εἰς σπατώτας, ἀλλ' εἰς ἡγεμόνων ἀλαζονείας ἀνηλωμένα. διὰ τὴν τὴν καὶ διήκουσιν καὶ πολυφόντων, καὶ δραπέτας ἀνθρώπων, ἐκ τῆς ἐλλάδος συνειληγμένοι, καὶ χροῖς εἰς τοὺς ποταμοὺς βήματα καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὰ φέροις: οἱ περὶ τὰ τάλαντα ἡσιώτας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἐξήκοντα τάλαντα ἐπέφερον σὺ ταξίτην καὶ τῶν ἢ τὰ πλοῖα καὶ τοὺς ἑλλήνας ἐκ τῆς κοινῆς θαλάττης. ἀπὸ τῆς ἀξιώματος καὶ τῆς ἐλλώων ἡγεμονίας ἡ πόλις ἡ μὲν μουνηίου καὶ τῆς τῆς λησῶν δόξης ἀνεπίπλωτο. φιλιπποῦ ἢ ὀρμηθεὶς ἐκ μακεδονίας, ἐκ ἐθ' ἰσχυρὰ ἀμφιπέλειως πρὸς ἡμᾶς ἤγανίζετο, ἀλλ' ἡδη ποτὶ λήμνα ἐμβέου ἐ σὺν ἐσὺ, τῆς ἡμετέρας κτημάτων ἐξέλιπον ἢ χερρόνησον ἢ μὲν οἱ πολῖται, τὴν ἔσαν ἑμολογοῦντες ὡς ἀθηναίων. πλείους ἢ ἐκκλησιαστικὰ συγκλήτους ἡδραγῆσαι ἐκ ἐκκλησιαστικῶν μὲν φόβου καὶ δουρίων, ἢ τὰς τεταγμένας ἐκ τῆς νόμων. ἔτα δὲ τὴν σφραγεῶν καὶ ἐπιπέδων ταῦτα ποταμοῦ, ὡς τε λωαγῆσθαι χρᾶται ψήφισμα κηφισοφῶν ὁ πειραιεύς εἰς τῆς φίλων καὶ ἔτασαν τὴν χάρητος, ἐκπλεῖν τὴν ταχέσιν ἀπόχρον τὸν ἐπὶ τῆς ὑπερηπιᾶν, καὶ ζητεῖν τὴν στρατηγὸν τὴν ἐπὶ τῆς δύναμις πεταγμένον, καὶ ἐν τῆς πρὸς, φερέσθαι, ὅτι θαυμάζει ὁ δῆμος ὁ τῆς ἀθλωμάτων, εἰ φιλιπποῦ ἢ ἐπὶ χερρόνησον τὴν ἀθλωμάτων πορεύεται. ἀθλωμάτων ἢ ἐπὶ τὴν στρατηγὸν ἴστασιν, ἢ δὲ τὴν δύναμις ἢ ἐπέμψαν, ὅπου ἔστιν. ὅτι δὲ ἀληθῆ λέγω, ἀπέστατε τὴν ψήφισμα καὶ ἀναμνήσθητε τὴν πολέμου, καὶ τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν πολέμου ἡγεμόνας, ἀλλὰ μὴ τοὺς φέροις ἀπέμψετε. ψήφισμα δῆμου ὁ κηφισοφῶν εἶπεν. οἱ μὲν κηροὶ τὴν πόλεως τοῖς τοῖσιν ἐν οἷς οἱ ποτὶ τὴν εἰρήνης ἐγγύοντο λόγοι. αἰ

Β

Γ

Δ

Ε

Ζ

Η

Θ

Ι

Κ

Λ

Μ

Ν

Ξ

Ο

Π

Ρ

Σ

Τ

Υ

Φ

Χ

Ψ

Ω

δὲν ἡδελον ποιῆν, πολέμειν ἢ προηγεῖτο ἐ δηνάμιοι κηροφῶν ἢ ὁ λυροποιός, ἐν πολλοὶ δεδεδμένον ἐν πῆδαις ἐμνημόνδον, παρεργασθεὶς ἀγροῖς πολίτης καὶ διεφθαρκῶς νομῆ χρημάτων τὸν δῆμον, ὅσο κόψεν ἢ πείλει μαχάρα τὸν βόρην, εἰ τις εἰρήνης μνησθήσεται. τολούτῃτες δὲ εἰς τὸ τὴν πόλιν πορῆσθαι, ὡς τε ἀγαπητῶς τὴν εἰρήνην ποιῆσασθαι, ὅσο πάντας πάντων, καὶ τὰ τείχη κατελόντας, καὶ πορῆσθαι ἀμύους φερεσθαι, καὶ λακεδαί-

λακεδαιμόνιον ἀρμοςίω, κὶ τῆς δημοκρατίας τοῖς ξιά-
 κωντα ἀφελμένοις οἰχλίους κὶ πεντακοσίους τῆν πολιτῶν ἀ-
 κείτους ἀπέλειψαν. τὸ μὲν τοιαύτην ἀβεβλία ὁμολογῶ πα-
 ραβῆλθεν φυλῆτιος, τὰ δ' ὀλίγα παρ' ἐμὲ εἰρημέναι,
 μμειδῶς οὐ γὰρ ὡς τῆν ἀλλοθίων, ἀλλὰ ὡς τῆν πάν-
 των οἰκειοτάτην ταύτην ἐπυνθανόμην. ἀξομῆτος γὰρ πατήρ
 ὁ ἡμετέρος ὃν σὺ ληιδρεῖς, εἴτ' εἶδως εἴτ' ὀπιδων τ' εἰαυτῶ
 ἡλικίας ὅς περ ἡμεῖς, κὶ ταύτην, ὡς δημόσθενες ἐκ, ἐκ τῆν νομά-
 δων συνδῶν τὸ παρὸς μὲν ὅς γένος ἂν, εἴσθε μὲν ὅτι τῆν
 ξιάκοιτα, συλκατήγαγε ἢ τῆν δῆμον, κὶ ὁ τῆν μὲν ὅς τῆν ἡμε-
 τέρας ἀδελφός, εἴτ' ἡ μῆτερος, κλεόβουλος ὁ γλαυκῆς τῆν
 ἀρχονέως ἡδὲ, μὲν δὴ, κλεόβουλος τῆν βεζήης, συλκατηνωμύ-
 ρησε χίλωνα, τῆν λακεδαιμόνιον ναυαρχόν, ὡς τῆν οἰκειά μοι
 κὶ συνήθη τὰ τῆν πόλεως ἀτυχήματα εἶναι τοῖς ὡσὶν ἀκίβην.
 ὀπιδων δὲ μοι κὶ τῆν ἐν τοῖς ἡμετέροις ἐν ἀρχαῖα δημοκ-
 ρατία κὶ παρ' ἐμὲ, κὶ μετὰ βεζήητος με φῆς, αὐτὸς ὡν
 ἀδραποδῶδης κὶ μόνον ἐκ ὀσπιδων αὐτόμολος, ἐγὼ δὲ
 ἐν μὲν τῆν πόλεως συνήθη κὶ ὅσον ἡ δύνατον ἀρχα-
 δας κὶ τοῖς ἀλλοις ἐλλυας ὀπιδων φιλίππων, εἰδὼς δὲ ἡ
 θεοῦ ὀπιδων ἐπισημῶτος τῆν πόλεως, ἀλλὰ τῆν μὲν, παρ' ἐμὲ
 τῶν ὀπιδων, πὶ συμβίσε, τῆν ἢ σὺν ἐπισημῶτος, τῆν δὲ ἐν τῆν
 πόλεως ἠπόρῶν χορηγῶν τῆν καθ' ἡμέραν διατάνας τῆν πόλε-
 μοι ποικίλων ὁμολογῶ συμβεβῆσαι τῶν δῆμων ἀγαθῶ-
 σαδὲς παρὸς φιλίππων, κὶ τῆν εἰρηνίω συνδῶδης, ἡ σὺ νῦν
 ἀρχῶν νομίεις, οὐδὲ πῶποδ' ἀφελμένοις ὀπιδων. ἐγὼ δὲ
 ταύτην εἶναι πολλῶν φημι καλλίω τῆν πολέμου χρεῖ, ὡς ἀ-
 θλωαί, τοῖς μὲν παρ' ἐμὲ, εἴσθε παρὸς τῆν κλεῖ, κὶ
 ὃν ἐπαρῶδων, τοῖς ἢ σὺν ἐπισημῶτος παρὸς τῆν δὲ ἡμετέροις ὡν
 ἡρώτων, κὶ γὰρ τῆν εἰκόνας εἰσάτε, κὶ τῆν παρ' ἐμὲ, εἴσθε
 εἰρηνίω, κὶ τῆν ἐν τῆν παρ' ἐμὲ, εἴσθε τῆν δὲ ἡμετέροις, οὐ τοῖς
 τῆν εἰρηνίω ἀπαγείλασιν, ἀλλὰ τοῖς τῆν μάχην νικήσαντι. εἰ
 δὲ ἐσπιδων τῆν πολέμου ἀφελμένοις ἀφελμένοις τῆν παρ' ἐμὲ, ἀφελ-
 ῶδων τῆν σὺν ἐπισημῶτος ἀφελμένοις κὶ ἀφελμένοις τοῖς πο-
 λέμοις ποικίλων οὐδὲ γὰρ εἰρήνη παρ' ἐμὲ, εἴσθε δὲ
 κερσοβλέπτου κὶ φωνέων κὶ τῆν ἄλλων, ἀφελμένοις τούτοις
 ἀφελμένοις ἀφελμένοις εἴσθε. ἐγὼ γὰρ, ὡς ἀθλωαί, κὶ ἐν
 τῆν παρ' ἐμὲ, εἴσθε ἐν τῆν ὑστέρῳ παρ' ἐμὲ, ἀφελμένοις, ὡς εἴ-
 δων ὑμῖν ἀπήγειλα, ἀφελμένοις ἡκούον ὡς ἡκούσα. τόνα οὐ μὲν
 ἐκείτω τούτων ἀφελμένοις, ἀφελμένοις ἡκούσα παρ' ἐμὲ κερσοβλέπτου,
 εἴσθε μὲν ἐγὼ κὶ οἱ σὺν παρ' ἐμὲ, ἀφελμένοις, ὁμολογῶντα
 τῶν ὑμῖν κερσοβλέπτου ὡς φιλίππων, κὶ ἐπὶ κὶ νῦν
 τῶν οὐ τῆν ἡμετέροις, εἴσθε δὲ ὅτι τῶν παρ' ἐμὲ, εἴσθε
 σβῶδων παρ' ἐμὲ, εἴσθε μὲν μετὰ τῆν σὺν παρ' ἐμὲ, εἴσθε
 ἀφελμένοις δὲ τῆν, φιλίππων δὲ ὅτι εἴσθε, εἴσθε, παρ' ἐμὲ
 εἴσθε ὁμολογῶντα, εἴσθε ἀφελμένοις παρ' ἐμὲ, εἴσθε τῆν εἰρηνίω
 βελοδῶδης, μὲν ὀπιδων εἴσθε μὲν ὀπιδων χερρονήσου. ἐν
 εἴσθε μὲν οὐ τῆν ἡμέρα ἢ ὑμεῖς εἴσθε φησὶσαδὲ τῆν εἰρηνίω,
 εἴσθε μὲν εἴσθε παρ' ἐμὲ κερσοβλέπτου. ἡ δὲ τῆν ἡμετέροις
 χερρονήσου ὀπιδων ὀπιδων τοῖς ὀπιδων, οὐ πῶ ἢ ἀφελμένοις ὀπιδων
 τῶν ὑστέρῳ παρ' ἐμὲ, εἴσθε ἡμετέροις, ἐν ἢ δημοστέ-
 νος, ὁ μὲν κερσοβλέπτου, ἀφελμένοις παρ' ἐμὲ, εἴσθε ἐν ἢ
 ταύτη τῆν εἰρηνίω κερσοβλέπτου ὁ λαμψακλῶδης εἴσθε
 παρ' ἐμὲ, ὀπιδων εἴσθε μὲν αὐτὸν κερσοβλέπτου, ἀφελμένοις ἢ
 εἴσθε τῶν τοῖς ὀπιδων τοῖς φιλίππων παρ' ἐμὲ, κὶ σὺν
 ναυαρχῶν κερσοβλέπτου ἐν τοῖς ὑμετέροις σὺν παρ' ἐμὲ
 χερρονήσου ἢ τῆν λόγων τούτων, ἀφελμένοις ὁ πῆλξ,
 εἴσθε σὺν ἀφελμένοις φησὶσα τοῖς παρ' ἐμὲ, εἴσθε
 εἴσθε τῶν εἴσθε τῶν ὀπιδων τοῖς ὀπιδων φιλίππων μετὰ τῆν ἄλλων σὺν παρ' ἐμὲ
 ὀπιδων. ἀφελμένοις εἴσθε τῆν φησὶσατος (κὶ ταῦτα οἶμαι παρ' ἐμὲ ὑμῶν μνημονόβην) ἀφελμένοις ἐκ τῆν παρ' ἐμὲ

A Lacedaemonio, & populi autoritate ad XXX. tyran-
 nos translata, qui M.D. ciues indicta causa occide-
 runt. Talem temeritatem esse cauendam, monuif-
 se me profiteor: ea verò quæ paulò antè dixi, esse i-
 mitanda. Neque enim ab alienis illa, sed ab om-
 nium coniunctissimo audiebam. Nam Atrometus
 pater noster (cui tu maledicis, cum eum ignores,
 neque videris quis-nam sua ætate fuerit: idque De-
 mosthenes, cum maternum tuum genus à vagabun-
 dis Scythis originem trahat) sub XXX. tyrannis
 profugit, & populum restituit. Et matris nostræ frater,
 auunculus noster Cleobulus, Glauci Acharnen-
 sis F. cum Demæneto Buzigo, Chilonem Lacedæ-
 monium nauali prælio vicit. Itaque domesticum mi-
 hi est, & vñitatum, vrbis aduersos casus auribus acci-
 pere. Obiicis mihi præterea, concionem in Arcadia
 apud X. M. virorum habitam, & legationem illam,
 meque immutatam esse dicis: cum sis ipse mancipij
 similis, & tantùm non Threiciis notis compunctus
 transfuga. Ego verò in bello, quantum fieri potuit,
 Arcades & cæteros Græcos contra Philippum
 concitavi, cum a nem mortalium nemo reipublicæ
 opem ferret: sed alij euentum otiosè expecta-
 rent, alij nos oppugnarent: vrbanum autem ora-
 tores ex bello quotidiano suo luxui sumptus sup-
 pedarent: populo me suasisse fateor, vt cum
 Philippo reconciliaretur, & pacem iungeret: quam
 tu nunc turpem existimas, cum arma nunquam at-
 tigeris. Ego verò eam longè honestiorem bello
 esse affirmo. Sunt autem, Athenienses, lega-
 ti spectandi ex eo tempore, quo legationem ob-
 iuerunt: duces è copiis, quibus cum imperio
 præfuerunt. Etenim & statuas erigitis, & prin-
 cipem locum assignatis, & coronas, & victum
 in curia datis, non iis qui pacem renunciarint: sed
 iis qui hostes prælio superarint. Quodd si bello-
 rum rationes à legatis reposcentur, præmia du-
 cibus tribuentur: efficietis, vt nulla vnquam bel-
 la vel humaniter gerantur, vel placidè compo-
 nantur. Nemo enim legatus ire volet. Nunc
 reliquum est, vt de Cerfoblepte & Phocensibus,
 ac cæteris obiectis mihi criminibus dicam. Ego,
 Athenienses, & in priore & in posteriore lega-
 tione, quæ vidi, vt vidi, quæ audiui, vt au-
 diui, renunciaui. Quæ igitur hæc vtraque fue-
 runt, quæ & vidi & audiui de Cerfoblepte? Vidi
 ego, & legati omnes, Cerfobleptis filium, obfi-
 dem Philippo datum: idque etiam nunc ita se ha-
 het. Accidit autem, dum priore legatione fun-
 gebamur, vt ego cum collegis huc redirem, Phi-
 lippus autem in Thraciam egrederetur, qui nobis
 cum pepigisset, dum vos de pace deliberaretis, se
 Chersonesum armis non inuasurum. Illo igitur die,
 quo vos pacem decreuistis, nulla facta est mentio
 Cerfobleptis. Iam verò nobis ad exigendum iusiur-
 randum delectis, nondum verò ad posteriorem lega-
 tionem profectis, concio fit, in qua Demostheni,
 qui nunc me accusat, obuenit vt præsideret. In ea cõ-
 cione Critobulus Lampsacenus progressus dixit, se
 missum esse à Cerfoblepte, qui peteret vt iusiuran-
 dum Philippo daretur, & Cerfobleptes inter vestros
 socios inscriberetur. Hac oratione habita, Alexima-
 chus Galea decretum præsidibus legendum dat, in
 quo scriptum erat, vt is qui à Cerfoblepte venisset,
 iusiurandum Philippo cum cæteris sociis daret. Re-
 citato decreto (& hoc vos oēs arbitror meminisse)

III. Defen-
 sio, de Cer-
 foblepte,
 per Demo-
 sthenē fe-
 dere exclu-
 dere exclu-
 sio: exa-
 gitatione
 mendacita-
 tis Demo-
 sthenis.

surrexit Demosthenes à praesidibus, seque id decretum approbaturum esse negavit: neque factam cum Philippo pacem irritam redditurum: neque agnoscere socios, qui tanquam in libationibus, manus facris admouerent: sed de his aliam esse concionem indicendam. Clamantibus autem vobis, & praesides ad suggestum vocantibus, sic inuito isto comprobatum est decretum. Quae ut verè à me dici conset, voca mihi Aleximachum, qui decretum scripsit, & collegas Demosthenis, ac testimonium recita.

Testimonium Demosthenis collegarum.

Is igitur qui modò hic ad Cerfobleptis mentionem illactymavit, societate illum exclusit. ut verò ea concio dimissa fuit: foederatos, Philippi legati iurando in vestro pratorio obstrinxerunt. ausus autè est ad vos dicere accusator, me Critobulum, Cerfobleptis legatum, à sacris repulisse, cum & socij adessent, & populus sciuisset, & duces assiderent. Unde tantas vires accepi? aut quo pacto res tacita est? Quòd si istud ego facinus non reformidassem: tu passus esses Demosthenes? non vociferationibus & clamoribus forum complesses, cum videres me, ut modò aiebas, à sacris legatum repellere? Accersat mihi duces praeco, & sociorum alleffores, ut eorum testimonia audiat.

Testimonia.

Nónne intolerabile est, Athenienses, si quis contra hominem ciuem, non suum, sed vestrum (hoc enim in primis distingo) tanta non veretur mendacia comminisci, quibus in capitis discrimen adducatur? Maximam igitur approbationem meretur is mos, cuius in capitalibus ad Palladium causis patres nostri autores fuerunt cum victimis secandis, eos qui suffragio superiores sunt, iurando obstringunt (idque vobis etiam nunc patrium est) eos iudices verè iusteque pronunciaffe, qui suffragium pro se tulerint, & nullum dixisse mendacium. Quòd ni ita sit: tibi & familiae tuae exitium imprecantur: iudicibus autem optima quaeque & faustissima optant. idque rectissime, ac ciuilitè, Athenienses. Nam si nemo vestrum est, qui iustae caedis in se piaculum admittere vellet: quòd magis iniustam cauebitis, erepta alicui vita, aut re familiari, aut dignitate? ob quas res alij sibi manus attulerunt, alij publicè perierunt. Nón igitur veniam mihi dabit, Athenienses, si eum cinedum appellaro, & hominem polluto corpore, ea etiam parte vnde vocem edit: ac deinde reliquam accusationis partem de Cerfoblepte euidenter falsam esse ostendero? Is enim qui vocatur in crimen, res apud vos contingit mea opinione pulcherrima, & utilissima. Etenim tempora, & decreta, eorumque suffragatores in publicis monumentis perpetuò asseruatis. Dixit autem iste eam esse causam, cur Cerfobleptis res perierint, quòd ego legationis dux, & secunda aura vestra vsus, se nos in Thraciam ire iubente, cum Cerfobleptes obsideretur, & contestari apud Philippum, ea ficere noluerim: sed Orei sederim, ceterique legati, hospitia nobis concilians. Audite igitur Charetis literas, quas misit ad populum, quibus continetur, Cerfobleptem imperium amississe, & sacrum montem à Philippo occupatum esse XXV I. Februarij: Demosthenes autem cum ex legatis esset, praesens pro concione fuit eiusdem mens die XXVII.

πος, ελαφροβολιωνος μιλωδς εκτη φθινοντος. δημοθενης δ' εν τω δημω παρσηδρωε τουτου τε μιλωδς, εις ων ην παρσηδρων, εβδόμεη φθινοντος.

Αδρων δημοθενης, ουκ, εφη το ψήφισμα επιψηφισειν ουδε λυσειν τω παρσηδρων ειρωμιλω, εδ' εγνωσειεν ην συμμάχων τοις συνεπαπομοχοις ωπερ εν τωις απεδουσι, ην ιερον. αποδοθιλωα * η παρσηδρων ετεραν οικηλοισα. βοωντων η υμων η τοις παρσηδρωις επι το βημα καλουτων, ουτως ακουτος αυτη το ψήφισμα επιψηφιση. οπ δ' αληθη λεγω, καλοι μοι τ' γραψαντα το ψήφισμα αλεξιμαχον, και τοις συμπαρσηδρωις δημοθενιοις η την μωρτυειαν αναγνωσι.

Μαρτυρία ην δημοθενης συμπαρσηδρων

Ο μωρ τωιν επιδικρυσις αρηις ειταυδοι δημοθενη, μνησθεις κερσβλεπτε, φαρη) της συμμάχαις οικηλοισαν αυτην. ως δ' η παρσηδρα οικηλοισα διελυθη, εζωριζον τοις συμμάχοις οι τ' φιλιππω παρσηδρωις εν τωις στρατηγαις τω υμετερω, τετολμηκε η παρσηδρωις ειπειν ο κατηγορεος, ως απο ην ιερον, εγω κερσβουλον απηλασα τω παρσηδρωι τω παρσηδρω κερσβλεπτε. παρσηδρων μωρ ην συμμάχων, επιψηφισμου η τ' δημο, εζω κατηδηλων η τ' στρατηγων. ποθεν τοσαυτην ρωμιλω λεβων, η παρσηδρωις α τω παρσηδρωι εσηγηθη, ειδη αρα εγω επιλμων τω ποιειν. επιψηφισαι αυτω δημοθενη; η ουκ ενεπλησας βοης η κραυγη; τ' αηροαν, ορεση με, ως εφησ, αρηιως, ωδουωτα. απο ην ιερον ην παρσηδρωι; καλειτω δε μοι τοις στρατηγοις ο κηρυξ, η τοις παρσηδρωις ην συμμάχων, και ταις μωρτυειαις αυτην ακουσατε. Μαρτυρια.

Ουκομω δεινον, ω αθλωαγοι, ει ης κατ' απδρος πολιτ' ουχ εαυτ', αλλ' υμετερεν (τ' ε γδ παρσηδρωδοσμου) πολμη τιλικαυτα κατ' εφδ' εδοται, κινδυνδουτοσ καρ τω σαματοσ η παρσηδρωις ειποτοσ οι πατερες ημων εν τωις φονηαις δικηαις επι παλλαδρω κατεδειξαν, τεμνοντες τα τιμα, τοις νικωιτασ τη ψηφω εζωριζεωδ η τε το υμιν παρσηδρωι βρην επ κηρ νω, τιληθη ε τα δικηαι επιψηφισαι ην δικηαστων, οσοι τιλω ψηφον λωρησαν αυτη, και ψευδοσ μηδεν ειρηνηαι. ει η μη εζωλωπτε αυτην εη) εζωρηδοται και τ' οικηλοισα τ' αυτη τοις η δικηασταις εζωρηδοται πολλη η αηραδη εη) η μωλα ορδωσ η πολιτικωσ, ω αθηναιοι η γωμηθεις αυ υμων εαυτων αναπλησση φονου δικηαιου βελοιο η που αδικου γε φυλοζαυτ' αυτ' η φυλη, η πινουοισα, η τ' επιπημιαν πνωσ αφελομωροσ; εζω αν αυτοισ αιρηη καισ πνει οι η, η δημοσια ετελοδοτησαν. αρ ουω, ω αθλωαγοι, δοπι αυ μοι συγνωμιλω κιναιδον αυτων * παρσηδρωινη και μη κατ' αρδοντα τω σαματη μηδ' οδεν τιλω φωνω αφησιν; επειτα, το λοιπον μεωσ τε κατηγορηματος τε παρ κερσβλεπτου εα αυτο φωρω δειξαμω ψευδοσ ον, καλλισον γδ οίμαι παρσηδρω, και χρησιμωτα τον τοις δεκαλομωθης παρ υμιν ηνετα. και γδ τοις χρονοις και τα ψηφισματα και τοις επιψηφισαντασ εν τοις δημοσιαις χρομωσαι τιν απαντα χρονον φυλαττετε. ειρηκε η ουτωσ παρσηδρωι, εζω τω δεκαφωρωμω τα κερσβλεπτου παρσηδρωα, οπ της παρσηδρωιαισ αν ηγμων εγω, και κατεμηρηκαισ παρ υμιν, αυτε κελδοντοσ εις θρακλω ημωσ ιενα, κερσβλεπτου πολιορκουμωλου, και δεκαφωρωμω φιλίππω. ταυτα * δη παρσηδρωι ουκ ηδελησα, αλλ' εναθημιλω εν ορεα, και οι συμπαρσηδρωις, παρσηδρωιαισ κατ' ασιδω αζωμωμοι. ακουσατε δη της χροητοσ επισολησ, λω επεσειλε τότε τω δημω, οπ κερσβλεπτεσ εδολωλεκα τιλω αρχλω, και το ιερον ορεοσ κατελιηρε φιλιππω.

præstigias agit. Sequebantur autem eum homines duo, sarcinas lectulorum ferentes: in quarum altera, ut ipse aiebat, talentum argenti incrat. Itaque collegæ veterum eius cognominum recordabantur. Nam puer dum esset, ob fugitium quoddam, aut molliciem, Batalus est vocatus. Cum puericiam excessisset, & in suos tutores dentium talentum actiones instituisset, Argas est appellatus. Vir porro factus, commune omnium improborum cognomentum assumpsit, ut calumniator vocaretur. Ibat autem captiuos, ut aiebat, redempturus, ut modò apud vos etiam dixit: cum sciret, Philippum à nemine Athenienli captiuo precium vnquam postulasse: & ex eius amicis omnibus audiret, eum etiam reliquos, pace facta, dimissurum. Ferebat autem talentum, cum multi ea calamitate conflictati essent: quo vobis vir, nec is admodum locuples, redimi potuisset. Ut autem in Macedoniam venimus, ac congressi sumus, & Philippum ex Thracia reuersam deprehendimus: recitatum est decretum, ex quo legati missi eramus, & quæ in mandatis acceperamus de iureiurando exigendo, enumerauimus. Cum autem maximarum rerum mentionem fecisset nemo: sed de rebus minutioribus egissent omnes: orationem ego habui, quam necesse est apud vos exponi. Obtestor autem vos, Athenienses, quemadmodum accusationem audiuitis, ut ipse accusator verba facere voluit: ita etiam reliquum defensionis audiat in ordine: eademque attentione operam mihi detis, qua superiora audiuitis. Dixi enim, ut modo posui, Athenienses, in conuentu legatorum: eos mihi visos esse præcipuum populi iussum omnino ignorare. Nam iusiurandum exigere, & cæteris de rebus agere, & de captiuo loqui: etiam si ministros vrbs misisset, data eis autoritate, tamen illos videri mihi rem omnem fuisse confecturos. Summa autem rerum rectè consulere, quatenus ea ad nos aut Philippum atinerent: id veid cordatorum legatorum munus esse, dico autem inquam, de expeditione, quam in Pylas apparari videtis: atque ostendam vobis magna signa, vnde intelligatis, me ea de re non malè coniectare. Nam & Thebanorum legati adfunt, & Lacedæmoniorum aduentant, & nos ex plebiscito aduenimus, in quo scriptum est: Legati autem quicquid præterea boni possunt, agunto. omnes porro Græci expectatione euentus sunt suspensi. Quod si populus se decere censuisset, liberè in decreto promulgare, ut Philippus Thebanorù insolentiam comperceret, & Bæotias ciuitates instauraret: hæc etiã in decreto petuisset. Nunc id sibi reliquit, ut rem ad incertum euentum referre possit, si non persuaserit: nostro autè periculo rem explorandã censuit. Decet igitur eos, qui suam industriam reipublicæ probatam cupiunt, non eorum legatorum occupare locum, quos Athenienlibus nostro loco mittere licuisset: nos ipsos autè vitæ offensionè Thebanorù. Quorum vnus Epaminondas imperator, nõ perterritus autoritate Athenienliũ apud Thebanos dixit, Atheniẽsis arcis propylæa trãferenda esse ad Cadmeam ornamentũ. Hæc me dicente maximavoce exclamat Demosthenes: vt sciunt omnes collegæ. nã præter cætera mala, etiã Bæotias fauet. Hæc certe quidè ab isto afferbantur: Homo iste est tumultus & audaciè plenus. Ego veid me fateor esse mollè, & pericula, etiã dũ loqe absũt, pertimescere. Ve iũ edico, ne nos vrbes inter se cõmittam: at-

Aeschinis ad collegas oratio, de expeditione Phoeniciæ.

Demosthenis aduersaria oratio: cui ridiculum sermonem apud Philippum habitum affingit.

δύο σφραμιτά δεσμοφέρωντες. ἐν ᾗ τὸ ἐτέρω τούτων. ὡς αὐτὸς ἔφη, τάλαντον ἐν τῷ ἀργυρίου, ὡς τε τοῖς συμφοροβείοις ἀναμνηστικῶν τὰς ἀρχαίας ἐπανυμίας αὐτῆς ἐπιπασι μὲν γὰρ ὡν, ἐκλήθη δὲ αἰσχυρῶν πικρὰ ἢ κιναιδίων βάλαντος. ἐν ταύτων ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ μέρους, καὶ δεκτικῶν τοῖς δίκαις καὶ τῶν ἑπιπέστων λαγυρῶν, ἀρχαῖς ἐκλήθη αἰὴρ ἡ γῆροῦ μέρους ἀποσειλάφει. τῶν τῶν πνεύσιν κενῶν ἐπανυμίας, συγκοφαντικῆς ἐπαρδύετο ἡ λυσισμῶς τοῖς αἰχμαλώτοις, ὡς ἔφη, καὶ πρὸς ὑμᾶς ἀρτίως εἴρηκεν, εἰδὼς μὲν φίλιππον ἐν τῷ πλείω οὐδὲν ἀπόπειτ ἀδελφικῶν λύξια πρὸς ἀδελφον, ἀκούων ἡ τῶν ἐκείνου φίλων ἀπαπατων, ὅτι καὶ τοῖς λοιποῖς, ἐπὶ εἰρήνῃ γῆραται, ἀφῆσει, πολλῶν δὲ ἡτυχιότων, τάλαντον φέρων, εἰς ὅς ἀνδρὸς, αὐδὲ τούτου λίαν δὴ πόρου, ἡμᾶς λύξια αἰς δὲ ἡμῶν ἐν μακεδονία, καὶ συνήλθομεν εἰς ταῦτον καὶ φίλιππον ἐν θρακίης παρὶ τὰ κατεῖληκα μέρη, ἀεγμάθη μὲν τὸ ἡφισμα, καὶ ὁ ἐπερὶ βούσταν, καὶ τὰ πρὸς καταμύρα ἡμῶν πρὸς τὸ τοῖς ὄρεσι ἀπολαβεῖν σινηριθμῶν μετὰ ὡς ἡ οὐδεὶς ἑστὶ τὸ μέγιστον ἐμμένητο, ἀλλὰ πρὸς πρὸς γμάτων ἐλαττόνων τῶν δευτερίων ἐποιεῖται, ἐπὶ ἐγὼ λόγους, οἷς ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς ἐπιδύω. καὶ πρὸς τῶν δειῶν, ὡς ἀδελφικοῖς, ὡς περὶ καὶ τῆς κατηγορίας ἡκούσατε, ὡς αὐτὸς ὁ κατηγορῶν ἐβούλετο εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς ἀπολογίας, οὐ τῆς ἀκούσατε, Ἐ τὸν αὐτὸν καὶ ἔσπευ δαμῆνετε, ὅτι περὶ ἔλαρχης ἐν τοῖς πρὸς ἐμῶν κηδεμόνων λόγους ἡμεῶν ἐστὶ ἐπερὶ γὰρ καὶ ἀρτίως ὑπεδέμω, ὡς ἀδελφικοῖς, εἰπερὶ σινηριθμῶν τῶν πρὸς βίαν, ὅτι μοι διεκρίσαντο τὸ μέγιστον πρὸς καταμύρα τῶν δειῶν ἀναγκῶν. τὸ μὲν γὰρ τοῖς ὄρεσι ἀπολαβεῖν, καὶ πρὸς τῶν ἀλλὰ δευτερίων, καὶ πρὸς τῶν αἰχμαλώτων εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ ταῦτ ὑπεδέμω ἐπέμψη ἡ πόλις, πρὸς δὲ τῶν πᾶσι αὐτοῖς, ἀπὸ αἰ πρὸς ἀδελφικῶν νομίζω. τὸ ἡ ἑστὶ τῶν ὄλων ὁ δὲ βουλοῦσα δαμῆ, ὅσα καὶ ὑμᾶς ἐστὶν ἡ φίλιππον. τὰ τὰ δὲ ἔργον ἐστὶ πρὸς βίαν φρονίμων. λέγω δὲ, ἐὰν ἐγὼ πρὸς τῆς εἰς πόλεως στρατίας, ὡς ὅσα τε οὖσαν ἐν ἀδελφικῶν, ὅτι ἡ οὐ κακῶς ἐσχεζομαι πρὸς τὸ πρὸς ἀνταρῶν, μετὰ ταῦτων ἡμῶν σιμηρία δέξω. πᾶσι μὲν γὰρ θηβαίων ἡκουσι ἡ λακεδαίμονίων πρὸς βίαν, ἀφῆ μὲν δὲ ἡμῶν ἐχόντες τὰ δειῶν ἡφισμα, ἐν ᾗ γῆραται πρὸς βίαν ἡ τοῖς πρὸς βίαν, καὶ ἀλλὰ ὅτι αἱ δειῶν τῶν ἀναγκῶν ἀπαιτεῖ ἡ εἰ ἀλλήλων πρὸς τὸ μέλλον ἐσεσθαι, βλεπτοσιν, εἰ μὲν οὐκ ἦν τὸ ὁ δῆμος αὐτῶν καλῶς ἔχειν, ἔδειξε καὶ ἐπὶ πειρήσιας ἐν τῷ ἡφισματι πρὸς φίλιππον, θηβαίων μὲν πρὸς βίαν τῶν ὑβερν, βοιωτῶν δὲ ἀναγκῶν τὰ τῶν, ταῦτ ἂν ἡξίωσεν ἐν τῷ ἡφισματι. νῦν ἡ αὐτοῖς μὲν κατέλιπεν τῶν εἰς τὸ ἀφανὲς ἀναφορῶν, αἰ μὴ πείσασθαι ἐν ἡμῶν ἡ δειῶν διωδύεν ὡς ἡφισματι δειῶν. δειῶν δὲ τοῖς πρὸς τῶν κωνὰ φιλοτιμῶν μὲν καὶ κατέχει μὲν ἐπερὶ γῆραται πρὸς βίαν, αἰ δὲ τῶν πᾶσι περὶ ἀδελφικῶν, αὐτοῖς ἡ τῶν πρὸς θηβαίους ἀπὸ τῆς ἀδελφίας ἀδελφῶν. ὡς εἰς ὡν ἐπιμνηστικῶν στρατηγῶν, οὐκ ὑποπίπτεται τῶν ἀδελφικῶν ἀξίωμα, εἰπερὶ θηβαίους ἐν τῷ πλείω τῶν θηβαίων, ὡς δὲ τὰ ἀδελφικῶν ἀναγκῶν πρὸς βίαν μετῆνεγκῶν εἰς τῶν πρὸς βίαν τῆς καδελφίας. ταῦτα δὲ μοι μεταξὺ λέγοντες, ἀναβοᾶ παμμέγιστος δῆμος ἐστὶν, ὡς ἴσασιν πάντες οἱ συμφοροβείοις ἡμῶν, καὶ γὰρ πρὸς τοῖς ἀλλοῖς κακοῖς βιωπάσει. ἡ δὲ οὐκ παρὰ αὐτῶν τῶν λέγόμενα. αἰθροπὸς οὐτοὶ πρὸς γῆρας καὶ τὸ λῆρος ἐστὶ μετὰς. ἐγὼ ἡ ὁμολοῶ μαλακῶς εἶναι, καὶ τὰ δειῶν πρὸς βίαν δεδέναι, ἀπαγορεύω μὲν τὸ μὴ σινηριθμῶν ἡμᾶς πρὸς ἀλλήλους τὰς πόλεις, τὸ μὴ πολυπραγμοῦσθαι ἡμᾶς

Nam distributo diei tempore, ad undecim aqua am phoras accufor. Quod si in quaestione dixerint, me vnquam ab is conuictoribus vllam noctem abfuisse: ne parcitate mihi Athenionfes: sed fergite, meque occiditote. sin tu Demosthenes mendacij conuictus fueris: has dato pœnas: confitere coram his, te semiuirum esse, & non ingenuum. Accerse mihi seruos huc ad tribunal, & collegarum recita testimonijum. Testimonijum. Prouocatio.

Quando autem prouocationem repudiat, neque se commissurum, ait, vt mancipiorum quaestio fraudi sibi sit, cape has literas, quas Philippus misit: vnde constet, eum magnis in rebus decipere ciuitatem, vt ob eas literas scribendas fuerit nobis lucubrandum, Litera. Audite Athenionfes: ait, se dedisse iusiurandum veltis legatis: & socios suos qui ad fuerint, nominatim cum ipsos, tum vrbes eorum inscripsisse: eos vero socios qui non adfuerint, pollicetur se missurum esse. Hac ergo putatis Philip pum non interdiu scribere potuisse sine me? sed ita me dij ament, isti non aliud curæ esse apparet, nisi vt interim dum verba facit, eloquentiæ gloriam cõsequatur: an vero paulò post omnium Græcorum improbissimus sit perhibendus, pro nihilo putare.

De Phocen sis excidij nõ esse cau sam.

Quid enim tali homini quisquam credat, qui dicere non veritus est, Philippum non suis auspiciis, sed meis concionibus intra Pylas penetrasse? atque etiam numerum dierum inijt apud vos, intra quos ego legationem renunciarim: & Phalæci Phocen sium tyranni, publici caduceatores decreta nostra illuc renunciarint: & Phocenses me freti, illum intra Pylas receperint, atque vrbes suas ei tradiderint. Ethac quidem commentus est accusator. Res autem Phocensium interierunt, primùm per fortunam, quæ omnibus dominabatur: deinde propter spatium temporis, & decennale bellum. eadem enim res Phocensium tyrannorum opes & auxit, & destruxit. Nam imperium susceperunt, cum auli essent sacram pecuniam inuadere, & peregrinorum militum opera respublicas mutassent. Tandem interierunt inopia pecuniæ, cum eam omnem in stipendia militum erogassent. Tertio loco eos euer tit seditio, quæ exercitus penuria laborantes familia riter comitari solet. Quarto loco, Phalæci futu rarum rerum ignoratio. Nam Thessalorum quidem & Philippi exercitus in conspectu erat: non multo autem antè quàm pax vobiscum iniretur, legati Phocensium ad vos venerant, auxilia petentes, & vobis se tradituros pollicentes Alponum, Thro num, & Nicæam, quæ loca transitu Pylarum potiuntur. Cum verò vos decreuissetis, ea loca Pro xeno duci vestro à Phocensibus tradenda esse, & quinquaginta triremes complendas, & iis qui intra trigessimum ætatis annum essent, in aciem exeun dum: tyranni ea loca Proxeno aded non tra diderunt, vt legatos, qui se arces illas vobis tradi turos promiserant, in vincula coniecerint: & cum fœcialibus, qui arcana illa fœdera an nunciabant, soli Græcorum Phocenses fœdus non percusserint. Deinde cum Archidamus La co paratus esset loca illa accipere, actueri: non assenserunt, sed ei responderunt: se Spar tæ magis quàm suis rebus diffidere. Eo au tem tempore, nondum inter vos & Philip pum conuenerat: sed eodem die & de pace de liberabatis, & Proxeni literas audiebatis, quibus significabatur, Phocenses loca illa non tradidisse.

ὡς ἔτι τῆς εἰρήνης ἐβουλόμην, καὶ τῆς ἐπιτολῆς ἠκούετε ἢ πορξένου, ὅπ φωνεῖς ἐ ὡς ἀ δεδωκασιν αὐτῶ τὰ χω ρία

A πορξένου ἐνδεκα ἡμέρας ἐν ἀμφορέας ἐν δὲ ἀμμεμεξήμην τῆ ἡμέ ρη κείνομα, καὶ φωνῶν δὲ ποικίτων με τούτων πῶποτε ἔξ ἡ συοσίτων βασιανζόμνοι γερνέναι, μὴ φείσασθε μου, ὡ ἀθλιωτοὶ ἀλλ' ὄξανασάντες, ὄποκτείναντ'· ἐὰν δ' ὄξελι γθῆς ψυδδόμενος δημόδωνες, τοιαύτω δὲ πλεω δος, ὄμο λόγησον ἀδρήζωρος ἔξ, ἔ μὴ ἐλόδθετες, ἐ ἀντιον τῶ πων. καὶ λέει μοι τοῖς οἰκέτας δεῦρο ὅπ π βήμα, καὶ τῶ ἔξ ἡ συμπαρῆσβων ἀγάνωσι μεαρτυρία. Μαρτυρία Πέροκλησις. ἐπειδὴ τοίνυν οὐ δέχεται τῶ πορξένου, οὐδ' αἰ φησιν ὅπ βασιανζοῖς ἀδραπῶδων γηρέδων, λαβε μοι τῶ ἐπιτολῶ ταύτῃ, ὡ φίλιππος ἐπέμψε. δι λον γδ, ὅπ τὰ μεγάλα τῶ πόλιν ὡς ὄξελίζεται, δι ὡ ἡζρωπνοῦ μὲν γράροντες, ὅπ πλοῖ ἀκούσατε, ὡ ἀθη ναῖοι, ὅπ τοῖς ὄρκοις ἀπέδωκα φησὶ τοῖς ὑμετέροις πορξ ἡσβησι, καὶ ἔξ ἡ συμμάχων ἐαυτ' τοῖς ὡς ἀγρομέροις κατ ὄνομα γέγραφα, καὶ αὐτοῖς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶ, τὰς δ' ὑςερῆσαι: ἔξ ἡ συμμάχων, ὅπ πσελεῖν φησι πορξένος, ταύτ' οὐδ' οὐκ αἰ οἰάθε δ' ὡ ἀδων γράφα φίλιππον μὲ ἡ μέραν αὐδ' ἐμῶς, ἀλλ' ἔμοι γε νῆ τις θεοῖς οἰ τοῖς ὄκει τῶ μόνον λογίζεσθαι, ὅπως μεταξὺ λέγων ὄδοκίμωσι, εἰ ἡ μικρὸν ὅπ πχῶν ὄξει πορξένου τῶ ἔξ ἡ ἔλλωων ἔξ, οὐδ' ἐ μικρὸν πορξένου. ἡ γδ αἰ τις τοιούτω πρὸς ὄξειν αἰ B θεοπῶ, ὄς ἐγκεχέρηκε λάειν, ὡς φίλιππος οὐ τοῖς αὐτῶ στρατηγέμασιν, ἀλλ' ὡς ἐμοῖς δημηγορῆσι εἶστο πυ λῶν παρῆλθε: καὶ λογισμένον ἡ μέρων σιωπῆ δὲ μῆτο πορξένος ὑμῶς, ἐν αἷς ἐγὼ μὲν ἀπῆλθον τῶ πορξένου, οἰ ἡ φαλαίκου τῶ φωνέων τυράννου δημοκλήτους, ταύ δένδε ἐμείσε δὴ γ γέλλον, πρῶτος αἰ τῶ φωνεῖς ἐ μοι, εἶστο πυλῶν αὐτῶν παρῆλθε, καὶ τὰς πόλεις, τὰς αὐτῶ παρῆλθεσαν ταύτῃ μὲν οὐδ' ὄ κατήρορες μεσηγ ἡνηται, τὰ δ' ἐν φωνεῖσι διετά, ἡ πορξένου τῶ, πορξένου μὲν δὲ τῶ τῶ τῶ, ἡ πῶν τῶν ὄξει κενεῖα. ἐπειτα δὲ τὸ μῆκος τῶ γένου, καὶ τὸν δεκάτῃ πόλεμον, τὸ γδ αὐτῶ π ἔξ ἡ τῶ ἐν φωνεῖσι τυράννων τὰ πορξένου τῶ καὶ κα θεῖλε. κατῆσθαι μὲν γδ εἰς τῶ ἀρχῶν, πλῆθησαν τῶ C ἔξ ἡσβησι χρημάτων ἀφάδων, ἔ δὲ ξένων τὰς πλιπείας με τέσθαι. κατελύθησαν δ' ὄπορξία χρημάτων, ἐπειδὴ πορ τεμυδοφόρησαν τὰ ὑπάρχοντα. ἔξ ἡ τῶ κα θεῖλε ἡ τῶς ὄπορξένου τῶς στρατηγέτοις σιωπῆτος ὡς ἀπορξου δοῦσαι σῆσις. τῶ τῶ τῶ δ' ἡ φαλαίκου πορξένου μὲν ὄξει τῶ μελλόντων ὄξεισθαι πορξένου τῶ ἀγνοῖα. ἡ μὲν γδ διετάλῶν, ἐγ φιλίππου στρατῶ, πορξένου ὡς ἐ πολλὰ δὲ γέροντα πορ τερον πορξένου ἡ τῶν πορξένου εἰρήλιον γηρέδων, πορξένου πορξένου ἡ τῶν πορξένου εἰρήλιον, βοηθῆν αὐτοῖς κελόσσι τες, καὶ ἐπαγγελλόμενοι ὡς ἀδωσθαι ἀλπανοῖν, ἔ θεοῖσι, καὶ ἡνικαμα, τὰ τῶ παρῆλθον τῶ εἰς πύλας χωρῖα κενεῖα. ἡ φησισαμῶν δ' ὡ μὲν ὡς ἀδωσθαι πορξένου τῶ στρα τηγῶ τοῖς φωνεῖας ταύτῃ χωρῖα, καὶ πῶν τῶ τῶ πλῆρες ἔξ ἡσβησι, καὶ τοῖς μέγρι ξίακοντῶ ἐπὶ γερνόντας ὄξειναι αὐτῶ τῶ ὡς ἀδωσθαι τὰ χωρῖα πορξένου. ἔδθησαν οἰ τῶ ραυνοῖ τοῖς πορξένου τοῖς ἐπαγγελλόμενοις ὑμῶν ὡς ἀδωσθαι τὰ φυλακῆα, καὶ τοῖς ἀπονοδοφόροις τοῖς τῶς μω σηεῖωπιδας ἀπονοδῶς ἀπαγγελλουσι μόνιοι τῶ ἔλλωων φωνεῖς οὐκ ἐσθ εἶσαντο. καὶ πάλιν ἀρχιδάμου τῶ λέκω νος ὡς ἀλαμβαῖν ὄτος ἐτόμοι τὰ χωρῖα, καὶ φυλάτ τειν, οὐκ ἐπέδθησαν, ἀλλ' ἀπεκέρησαντο αὐτῶ, τὰ τῶ ἀσάρτης δενα δέδωκα, καὶ μὴ τὰ παρ' αὐτοῖς κέντα ὡ δα οὐ πῶ διελέλυθε φιλίππῶ, ἀλλ' ἐν τῶ αὐτῶ ἡμέρα

& amicitiam cum Thebanis. Harum ego rerum me magna argumenta prolaturum arbitror. Nam si quid eorum quae tu dicis, verum esset: Bæotij & Phocensium exules me accusarent: quorum alios eiecisssem, alios ab exilio reuocari prohibuisssem. Nunc non euentu considerato, sed studio meo comprobato, Bæotiorum exulum concilium aduocatos mihi creauit. Adfunt & Phocensium vrbibus legati, quos ego tertia ad Amphictyones legatione conferuauit: cum Oetai censerent, puberes de rupe præcipitandos esse: atque ad Amphictyones adduxi, vt eis dicens di pro se potestas daretur. Nam Phalæcus tyrannus certis conditionibus dimissus erat: hominibus autem in fontibus exitium imminabat: qui me patrocinate sunt conferuati. Vt autem vera me dicere cõstet, voca mihi Mnasonem Phocensem, eiusque legationis collegas: & eos qui à Bæotio exilio sunt delecti. Ascendite huc Lipare & Pythion, eandemque ad vitæ incolumitatem mihi gratiam referte, quam ego vobis contuli. Aduocatio Bæotiorum & Phocensium. Non verò iniquè mecum ageretur, si accusante me Demosthene, Thebanorum procuratore, ac Græcorum improbissimo: Phocensibus autem & Bæotiis mihi patrocinantibus condemnaret? Ausus porrò est dicere, meis ipsius verbis me conuinci. Ait enim me dixisse, cum Timarchum accusarem, omnes impudicitiae famam de eo accepisse. Hesiodum autem præstantem poetam dicere.

Refutatio
versu He-
siodi, di-
stinctione
famæ & ca-
lumniz.

*Quam populi sermo celebrat creber, irrita nunquam
Fama cadit penitus: Dea quadam cum sit & ipsa.*

Eandem igitur Deam nunc venire me accusatam. Omnes enim dicere, me pecuniam accepisse à Philippo. Satis autem scitis, Athenienses, inter famam & calumniam plurimum interesse. Fama enim cum criminatione nihil habet commune: criminatio verò & calumnia germanæ sunt sorores: quarum utramque perspicue definiam. Fama est, cum multitudine ciuium vltro, nulla de causa, de re aliqua loquitur, quasi facta sit. Calumnia verò est, cum vnus vir apud multos crimine coniecto, tam in concionibus omnibus, quam apud senatum, aliquem criminatur. Ac famæ quidem sacra publicè facimus, vt Dea: de calumniatoribus autem, tanquam maleficis publicè conqueri licet. Noli igitur coniungere turpissima cum honestissimis. Ego verò, cum alia multa in accusatione iniquo animo tuli: tum verò illud, quum me proditiõnis infimolauit. Nam vnà cum his criminibus ostendendum est, me esse ferum atque impium, & multis aliis criminibus olim confectum. sed ego vos mea vitæ ac quotidianæ consuetudinis idoneos existimo censors. Quæ verò vulgò perspicui non possunt, hominibus verò animo liberali præditis sunt maxima: horum ego plurima quæ rectè se habent apud me, in conspectum producam: vt sciat, quæ pignora, cum hinc legatus irem in Macedoniam, post me reliquerim. Tu quidem Demosthenes ista contra me commentus es. Ego verò vt educatus sim, verè exponam. Hic pater meus est Atromotus, ferè natu maximus omnium ciuium. Annos enim iam vixit quatuor & nonaginta. Accidit autem vt adolescens, ante rem familiarem bello amissam pugilem ageret: post à XXX tyranis eiecussus, in Asia militaret, atque in præliis victoriam cum laudis insignibus consequeretur. Eius porrò genus est ex ea curia, quæ aras cum Eteobutadis communes habet, vnde Mineræ vrbane sacrificula deligitur.

Proditio-
is crimen re-
fellere ni-
titur, com-
memora-
tione pa-
rentum, li-
beram, fra-
trum affi-
nium: & a-
trocitate
sceleris ex-
aggerada.

ἐν φαρείας τὸ γένος, ἢ τῆς αὐτῆς βωμῆς ἑτεροβουτάδας μετέχει, ὅθεν ἢ τις ἀθλιωαὶ τῆς πολιάρχου ἔστιν ἰερέα, συγχε-

A
 ἀποδοσίαν, καὶ τὴν πρὸς θεβαίους ἀποξένιαν. μεγάλη
 δὲ οἱ μὲν τούτων ἐγγὼς σημεῖα ἐπιδείξιν. Εἰ γὰρ τι τοῦτων
 ἀληθὲς ἦν, ὡς σὺ λέγεις, κατηγόρου αἰ μου βοιωτῶν, ὁ
 φωνέων οἱ φεύγοντες, ὡς τοῖς μὲν, ὅτι ἐβλήκειν, τοῖς δὲ
 ἐκώλυσα κατελθεῖν. νῦν δὲ οὐχὶ τὰ συμβαλῆ λογίζο-
 μένοι, ἀλλὰ τὴν εὐνοίαν τὴν ἐμὴν ἀποδεχόμενοι, συλ-
 λεγόμενοι οἱ φεύγοντες βοιωτῶν, ἠρώταί μοι συνηγόρου
 ἡκούσι δὲ ἀπὸ τῆς ἐν φωνέουσι πόλεων ἀρέσβεις, οἷς ἐγγὼ
 τὴν εἰρήνην ἀρεσβείαν ἐπιτοῖς ἀμφικτυόνας ἀρεσβύων
 ἔσωσα, οἰταίων ἐγγειρομένην λέγειν, ὡς δὲ τοῖς ἡβώ-
 τας ὠθεῖν κατὰ τὴν κρημνῶν, ὁ παρήγαγον εἰς τοῖς ἀμφι-
 κτυόνας, ὡς τὴν ἀπολογίαν τυχεῖν. ὁ μὲν γὰρ φάλακος πύ-
 ραντος ὑπόσπονδος ἀρεῖτο, οἱ δὲ αἰαίτοι, ἀποδηήσαντες
 μελλόν, συνηγόρου οἱ δὲ μου, διεσώθησαν. ὅτι δὲ ἀλη-
 θῆ λέγω, καλεῖ μοι μνάσωνα τὸν φωνέα, καὶ τοῖς συμ-
 ἀρεσβείας, καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς τῆς βοιωτῶν φυγῆς ἡρημάτοις.
 ἀνάβηδι δὲ ἐρὸς λίπαρε, καὶ πυθίων. καὶ τὴν αὐτὴν ἀπο-
 δοτέ μοι χάριν εἰς τὴν τὴν σάματος στοπείαν, καὶ περὶ
 γὰρ ὅμην. Συνηγόρου βοιωτῶν, καὶ φωνέων. πῶς οὐδὲ οὐκ ἀ-
 δεινὰ πάθοιμι, εἰ κατηγόρου οἱ δὲ δημοσθένους τὴν
 B
 θεβαίων ἀποξένου, καὶ πονηροῦ τῆς ἑλλήνων, συ-
 ναγοροῦ οἱ δὲ μοι φωνέων, καὶ βοιωτῶν ἀλλοίως; ἐπι-
 κησε δὲ εἰπεῖν, ὡς ἐγγὼ τοῖς ἐμαυτὴ λόγους ἀπειπῆτο. Φη-
 σὶ γὰρ με εἰπεῖν, ὅτι ἐμεινον ἡμῶν, ὅτι πάντες κατὰ αἰπὴ
 τὴν τῆς πορνείας φήμην παρελήφασα. τὸν δὲ ἡσίοδον
 ποιητὴν ἀγαθὸν ὄντα, λέγειν;
 Φήμη δὲ οὐ πῆς πάμπαν ἀπόλλυται, καὶ πῆνα πολλοὶ
 λαοὶ φημίζωσι, θεὸς γὰρ πῆς ἔστι καὶ αὐτή.
 Τὴν δὲ αὐτὴν ταύτην θεὸν ἠκεν νῦν κατηγόρου οἱ δὲ
 ἐμοῦ πάντας γὰρ λέγειν ὡς χημάτα ἔχω ἀπὸ φιλιπ-
 πῶν. Εὐ δὲ ἴσῃ ὡς ἀθλιωαὶ, ὅτι πλείστον δὲ ἀρεσβείας φήμη,
 καὶ συκοφαντία. φήμη μὲν γὰρ οὐ κοινῶν εἰς ἀρεσβείαν, ἀρε-
 βολῆ δὲ ἀδελφῶν ἔστι, καὶ συκοφαντία. διορῶ δὲ αὐτῆς
 ἐμῶν σαρῶν. φήμη μὲν ἔστι, ὅταν τὸ πλῆθος τῆς
 C
 πολιτῆς αὐτόματον, ἐκ μηδεμιᾶς ἀρεσβείας λέγη πῆ-
 να, ὡς γεγηρημένον ἀρεσβείαν. Συκοφαντία δὲ ἔστι, ὅταν
 ἀπὸς τοῖς πολλοῖς εἰς αἰὴν αἰτίαν ἐμβαλῶν, ἐν τῆς
 ἐκκλησίαις ἀπάσαις, ἀπὸς τὴν τὴν βουλῶν ἀρεσβείαν
 τινά. ὁ τῆς μὲν φήμη δημοσία δύσμενος, ὡς θεὸς. τῆς δὲ συ-
 κοφαντίας, ὡς ἀκούρων δημοσία ἀρεσβείας πῆς μετὰ
 μὴ οὐδὲ σὺν αἰσίου τῶν τῶν καλλίστα τοῖς ἀιχίσις, ὅτι
 πολλοῖς μὲν οὐδὲ ἐγγὼ τῆς κατηγόρου μὲν ἡγεμονία, καὶ
 μέγιστα ἢ λυγρὰ ἠγίατο ἐνάμ με ἀποδοτῆν. ἀμὰ γὰρ τοῖς
 αἰτίαις ταύταις φημὶν μὲν δὲ θεμῶν, καὶ τὴν ψυχῆν
 ἀσπρῶν, καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἀμῶν τῆς ἀρεσβείας ἡσίο-
 δον. τῆς μὲν ἐν ἐμοῦ βίου, ὁ τῆς κατὰ ἡμέραν διαίτης ἡμῶν
 δοκιμασίας ἐκάνοις εἶ) νομίζω. ἀ δὲ ἔστι τοῖς μὲν πολλοῖς
 ἀσπρῶν, τοῖς δὲ χησῶν τὰς ψυχῶν μέγιστα, τοῦτων ὅμην
 τὰ πλείστα, καὶ καλῶς ἔχοντα ἐν τῆς ἐμῆς ἀναβιβῶμαι,
 ἢ εἰδῆ τὰς ἐμῶν ἀρεσβείας ἀθλιωαὶ, αἱ οἱ κατὰ τῶν
 εἰς μακεδονίαν ἀρεσβείας. Σὺ μὲν, ὡς δημοσθένους ταύ-
 να ἐπλάσσω ἐπὶ ἐμῆ ἐγγὼ δὲ ὡς ἐπαμῶν ἀθλιωαὶ, καὶ διαίτης
 ἀρεσβείας. οὐδὲ μοι μὲν ἔστι πατὴρ ἀρεσβείας, ἡσίοδον
 ἀρεσβείας τῆς πολιτῆς. ἔτι γὰρ ἡδὲ βεβίωκεν ἐνενηκον-
 τα, καὶ τέτταρα. καὶ συμβέβηκεν αὐτῶν, νέω μὲν ὄντι,
 πρὶν τὴν οὐσίαν ἀπολέσσω ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τῶν τῶν
 σάματι, ἐκπεσόντι δὲ ἀπὸ τῆς εἰσάκοντα, στρατεύεσθαι
 μὲν ἐν τῆς ἀσία, ἀρεσβείας δὲ ἐν τοῖς κινδύοις, εἶ) δὲ
 συγχε-

συγκατάχην ἢ τὸν δῆμον, ὡς περ καὶ ὀλίγω χρόνῳ ἔπειτα
 εἶπον, ἐλθόντες δέ μοι συμβέβηκεν εἶναι, καὶ τοὺς παρὰ
 μητροῦς ἀπαντας, ἢ νῦν ἐμοὶ παρὰ τῆς ὀφθαλμῶν παρ-
 φάνεια, φοβουμένη καὶ τῆς ἐμῆς σωτηρίας, καὶ διηπορη-
 μένη. καὶ τοὶ αὐτοὶ δημοσθένες, ἢ μὲν ἐμὴ μήτηρ ἐφυγε μετὰ
 τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς ὅτι τῆς ξείαντα εἰς κόρον ἔδωκε, καὶ μετὰ
 τῆς ἑστῆς πολιτικῶν κειμένων. σὺ δ' ἀμφισβητῆρ' ἀνὴρ εἶ, καὶ
 γὰρ ἀμφισβητήσαμι εἰπεῖν, ὡς ἀνὴρ εἶ, ἐνεργάτης λει-
 ποτάριον, καὶ τὸν γραφεύμενον νικῶν δῆμον τὸν ἀφιστραίων
 χρημασιπέτας, ἐσώθης, ὃν ὕστερον μὲν ἀριστάρχον σωμα-
 τεύεσθαι, καὶ οὐ κατὰ εὐδαιμονίας τὰς χεῖρας, εἰς τὴν ἀγορὰν
 ἐμβαλλεῖς. φιλοχάρης δὲ οὐτοσὶ, ὁ παρὰ βύτατος ἀδελ-
 φὸς ἢ μὲν οὐκ ἀγχιεὶς δὲ ξείριβας, ὡς σὺ βλασφημῆεις ἔχων,
 ἀλλ' ἐν γυμνασίῳ δὲ αὐτῶν, καὶ μετὰ ἰφικράτους συ-
 νερατοῦ μύθος, καὶ συνηγὸς ἔτος ἤδη τριτὸν στρα-
 τηγῶν, ἦκει δημοσθένης μὲν, ἐμὲ σῶσαι. ἀφρόβητος δὲ
 οὐτοσὶ ὁ νεώτατος ἀδελφὸς ἢ μὲν, παρὰ βύτατος μὲν
 ἔσθ' ἢ μὲν ἀγχιεὶς τῆς πόλεως παρὰ τὸν τῆς περὶ τὸν βα-
 σιλέα, καλῶς δέ, καὶ δικαίως τῆς ὑμετέρας παρὰ βύτατος
 ὀπμιεῖς, ὅτε αὐτὸν ὅτι τὴν κοινὴν διοίκησιν εἰ-
 λεδὲ, καὶ παπαδοπομπῶν κατὰ τοὺς νόμους, ἀλλ' οὐ
 κινῶσιν τὴν ἐμὴν γυναικὰ παρὰ βύτατος ἀδελφῶν, ὡς περ
 σὺ παρὰ βύτατος τῆς σὸν λοιδοριῶν. τὸ γὰρ ψυδὲς
 ὄνειδος οὐ παρὰ βύτατος τῆς ἀκοῆς ἀρκεῖται. ἐτόλμησας
 δὲ καὶ τῆς ἐμῆς κηδεύων εἰπεῖν, οὕτως ἀναίδης, καὶ
 πόρρωθεν ἀγχιεὶς εἶδος φιλόδημον τὸν φίλωνος πα-
 τερα, καὶ ὀπμιεῖς, οὐκ ἀγαπᾷς, οὐδὲ παρὰ βύτατος δὲ
 ὄνειδος τοῖς δημοστένης ἐνεργάτης, ὡς ἴσασιν οἱ παρὰ βύτα-
 τος παλαιῶν. οὐκ ἐπὶ πλημῆμα δὲ, εἰ σὺ λοιδορεῖς φίλωνος
 τολμᾷς, καὶ ταῦτα ἐν τοῖς ὀπμιεῖς ἀδελφῶν, οἱ
 δεῦρο εἰσεληλύθασι δικάζοντες, ἐνεκα τῆς βελτίου
 τῆς πόλεως, καὶ μᾶλλον παρὰ βύτατος τοῖς βίοις ἢ μὲν, ἢ
 τοῖς λόγοις. πάρεσθαι γὰρ αὐτῶν παρὰ βύτατος ἀδελφῶν
 μύθοις ὀπμιεῖς ὁμοίους φίλωνος ἡγεῖται, καὶ τὰ σῶμα
 οὕτω δεικνύμενος, καὶ τὴν ψυχὴν οὕτω σῶφρονος, ἢ
 ξισμῶν κινῶσιν, οἷος παρὰ βύτατος, καὶ ὀπμιεῖς δὲ α-
 γχιεὶς, τὸ φίλωνος ἀδελφῶν, ἐπανάγει εἰς ὄνειδος, καὶ
 τῆς αὐτῶν εἶδος πύποτος ἀρκεῖται, ἢ μὲν ἡμέραν, ὡς
 σὺ φησὶ ἐν τῇ πομπῇ τῆς διουσίαν, ἢ νύκτας, οἱ γὰρ αὐτῶν
 τοῖς εἰποῖς, ὡς ἴσασιν. οὐ γὰρ ἡγορεῖτο. ἐμοὶ δὲ, ὡς ἀθη-
 ναῖοι οὐκ εἶδος φιλόδημου θυγατρῶν, ὁ φίλωνος ἀδελφῶν,
 καὶ ὀπμιεῖς, εἰς παρὰ βύτατος εἰσι, μία μὲν θυγατρῶν, δύο δὲ
 υἱοί. οἱ ἐγὼ ἢ καὶ μετὰ τῆς ἄλλων κομιζῶν, ἐνὸς ἐροτή-
 ματος ἐνεκα, καὶ τεκμηρίου παρὰ βύτατος τοῖς δικασταῖς ὡς νῦν ἢ
 δηρησόμεν. ἐροῦν γὰρ, ὡς ἀθλαῖοι, εἰ δοκῶ ἀν' ὑμῖν
 παρὰ βύτατος τῆς παρὰ βύτατος, καὶ τῆς φίλωνος συνηθεία, ὁ ἐροῦν, καὶ
 τῶν παρὰ βύτατος μετὰ βύτατος, τοῖς τοῖς πάντων ἀνθρώπων
 ἐμοὶ φιλικῶν παρὰ βύτατος φιλικῶν, καὶ παρὰ βύτατος πλείονος
 τῆς ἐμῆς φίλωνος τῆς τούτων σωτηρίας ποιήσασθαι πῶς
 κατὰ βύτατος ἢ δὲ ἢ τὴν πύποτος ἀρκεῖται ἐνεκα χρημάτων
 παρὰ βύτατος, οὐ γὰρ ἢ μακεδονία κακοῖς ἢ χερσὶς ποιεῖ, ἀλλ'
 ἢ τῶν παρὰ βύτατος ἐσ' ἢ μὲν ἔτεροί τινες, ἢ κόνις δὲ τῆς παρὰ βύτατος
 ἀλλ' οἷος ἐξ ἐπέμψατε. συμπλέκει δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ
 καὶ ἢ παρὰ βύτατος ἀνθρώπων γόνι, καὶ πονηρῶν, ὅς οὐδὲ ἀν'
 ἀκῶν ἀληθῆς οὐδὲν εἶποι, ἢ γέεται δὲ, ὅταν πύποτος
 τῆς λόγων ὁρμος, κατὰ τῆς ἀναιχμύτων ὀφθαλμῶν,
 καὶ τὰ γερημύρα οὐ μόνον, ὡς ἐστὶ λέγει, ἀλλὰ καὶ ἢ ἢ μέ-
 ραν, ἐν ἢ φησὶ γερῶν, καὶ παρὰ βύτατος πινος ὄνομα πλάσσει μύθος ὡς ἔτυχε παρὰ βύτατος μιμούμενος τοῖς τὰ ληθῆ λέγοντας.

A ad hæc, vt paulò prius etiam dixi, populi in pa-
 triam reducendi adiutor fuit. Præterea, materni
 cognati mei omnes ingenui sunt: quæ mihi
 nunc ob oculos versatur, sollicita de salute mea,
 & inops consilij. Enimvero Demosthenes, ma-
 ter mea cum suo marito Corinthum abiit exula-
 tum sub XXX tyrannis, & publicorum ma-
 lorum particeps fuit. Tu autem, qui te virum
 profiteris (valde enim dubito an vir is appellan-
 dus) inscriptus es vt ordinum desertor, & accusato-
 re Nicodemo Aphidnæo pecunia placato euasisti:
 cuius postea Aristarcho adiutor fuisti occidendi.
 & cum manus exde inquinatas habeas, in forum ir-
 rumpis. Philochares porrò frater meus, qui non
 degeneri studio occupatur, vt tu conuicias: sed
 in gymnasijs versatur, & cum Iphicrate militauit,
 & tertium iam annum continenter est cum
 imperio: adest, oraturus vos, vti me conseruetis.
 Aphobetus autem, frater noster nati mini-
 mus, legationem pro vobis apud regem Persarum
 obijt, pro dignitate ciuitatis, veltròsque re-
 ditus rectè iustèque curauit, cum eum publicis
 vectigalibus præficeretis, & legitimos liberos pro-
 creauit: non vt tu, suam vxorem Cnosophi ad stu-
 prum obtulit: atque astat, contemptis conuicijs tuis.
 Falsum enim probrum vltra aures non penetrat.
 Ausus etiam es in affines meos dicere. adeò impu-
 dens es, & veteris beneficij immemor atque in-
 gratus: qui Philodemum Philonis patrem, & E-
 picratis, non diligas & adores: cuius opera in mu-
 nicipes es inscriptus, vt è Præantensibus nati maxi-
 mi meminerunt. Itaque stupore quodam afficior,
 si tu Philoni conuiciari audes: idque apud mode-
 stissimos Atheniensium: qui huc ingressi sunt, pu-
 blici boni causa ius dicturi, vitæque nostras spe-
 ctant magis quàm orationes. Vtrum enim eos
 censere optare, vt decem millia militum existant, qui
 sint similes Philonis, & corporibus sic affecti, & ani-
 mis ita modesti: an verò tricies mille cinædi, qualis
 tu es? Atque etiam Epicratis tractabilitatem, fratris
 Philonis, loco probri commemoras? Et quis eum vi-
 quam vidit indecorè se gerentem vel interdum, vt tu
 ais, in celebritate Bacchanalium, vel noctu? Neque
 enim dicere potes, eum latuisse: neque enim igno-
 tus fuit. Mihi verò, Athenienses, ex Philodemi fi-
 lia, Philonis & Epicratis sorore, tres nati sunt libe-
 ri: vna filia, & filij duo: quos ego cum cæteris af-
 fero vnus interrogationis ergò, & argumenti ap-
 pud iudices, quo nunc vtar. Rogo enim vos Athe-
 nenses, num videar vobis vnà cum patria & amico
 rum consuetudine & sacris, & patriorum monu-
 mentorum comunione, hos omnium mortalium
 mihi charissimos prodidisse Philippo: & pluris fe-
 cisse illorum amicitiam, quàm salutem horum? qua
 victus voluptate? aut quod vnquam dedecus pecu-
 niz causa in me suscepi? Neque enim Macedonia
 bonos aut malos facit: sed suum quemque ingenium,
 neque alij sumus à legatione reuersi, sed tales, qua-
 les nos ablegastis. Sed implicatus sum in republi-
 ca cum mirifico præstigiatore, & insigni prædito
 improbitate, qui nec inuitus veri quicquam di-
 cat: cum autem mentitur, principatum orationis
 tenet iurandum, * nec impudentes eius oculos ve-
 ster conspectus pudefacit. Neque verò quæ facta
 sint duntaxat ait: sed & diem quo facta esse ait, adii-
 cit: & fictitium alicuius nomen adiungit qui
 interfuerit: vt eos qui vera loquuntur imitetur.

Demosthe-
 nis mentit
 di audacia
 & falsi te-
 stes subor-
 nati.

Sed vna res nobis infontibus est praesidio, quod in istis morum praestigis & compositione fabularum, mentem non habet. Nam quanta sit hominis vecordia, simul & inscitia, ex eo aestimate, quod eiusmodi mendacium contra me de Olynthia muliere commentus est, ut inter dicendum a vobis eiceretur. Eum enim, qui ab eiusmodi crimine remotissimus esset, apud eos qui vitam illius perspectam haberent, criminabatur. Videte autem quam longè ante ad crimen istud se paravit. Est quidam frequentare nostram urbem solit^{us} Aristophanes Olynthius. Is cum isti à quibusdam esset commendatus, atque illud etiam adiectum esset, dicendi esse peritum: hominem omni obsequiorum genere demereri studuit, atque adducere, ut falso me apud vos testimonio opprimeret. Quod si progressus miserabili gestu, dicere vellet, me * mulieri tibi cognatae & captivae insultasse: statim ei se 500 drachinas datum pollicebatur, atque alias 500 post dictum falsum testimonium. Ille autem ei respondit, ut ipse narrabat eum, quod ad exilium attineret, atque inopiam qua urgeretur, non mala, sed quam sagacissima conjectura est usum: sed ab ingenio suo longissime aberrasse. Nihil enim eiusmodi se commissurum. Ut autem vera me dicere constet: ipsum Aristophanem testem producam. Accersite Aristophanem Olynthium, eiusque testimonium recita: eos item qui hoc ex illo audierunt, mihi que nunciarunt, Dercylum Autoclis F. Hagnulium, & Aristidem Euphileti F. Cephisiensem.

Testimonium.

Aktionem Demosthenis iudicis.

Testes iurantes & testificantes auditis, nefarias autem istas verborum technas, quas iste adolescentibus pollicetur, quibusque nunc contra me est abusus, nunquid meministis? ut aborti sint ei lacrymae, ut Graeciam deplorarit, ut Satyrum comicum histriorem laudarit, quod hospites quosdam suos captivos fodientes in Philippi vinea, & vinctos, in computatione à Philippo impetrasset. hoc fundamento iacto, adiecit, contenta acuta ista & nefaria voce: quam acerbum sit, cum is qui Cariones & Xanthias representet, aded generosum & magnanimum se praebuerit, me, qui sum urbi maxime à consiliis, qui illos X. M. Arcades admoneam, petulantiam meam non coercuisse: sed calore euectum, cum nos quidam ex Philippi amicis Xenodochus, conuiuio excepisset, capillis traxisse, & loris arreptis captivam mulierem flagellasse. igitur si vos ei credidissetis, & Aristophanes vna cum eo me per mendacium oppressisset: ob turpe crimen iure periissem. Sinetis igitur eum qui talis sit, meus malus genius (absit enim ut urbis sit) sinetis inquam, versari inter vos? ac concionem quidem iustrabitissimam decretis autem vota per istum facietis? & exercitum siue pedestrem siue naualem ablegabitis? Atqui Hesiodus ait:

Sape viri gens tota luit scelus unius atrox,
 Qui praeceptis agit male sani peccatoris astu.

Veroratio, refutatio, nū enumeratio, ratione cōstans, cū in sectatione accusatoris, & commendatione sui.

Vnum adhuc superioribus adiciam. Nam si qua est in rebus humanis improbitas, cuius ego non principem esse Demosthenem demonstraro: mori non recuso. Sed multis reus difficultatibus conflictatur, & animum ab ira periculum ad salutis reuocat defensionem: ac dispicere iubet, ne vllam accusationis caput praetermiserit. Itaque simul & vobis & mihi, obiecta crimina in memoriam reuocabo. Considerate igitur singula, Athenienses, quo decreto ego scripto accuser,

μηδίων ἀγαγὼν βούλομαι. Σκοπεῖτε γὰρ διὰ κατὰ κράτος ὡς ἀθλιωταῖοι. ποῖον ἐγὼ ψήφισμα γράψας κείνομαι, ἢ ποῖον

ἐν τῷ δουλοῦν οἰκιστῶν ἀδικουῦντες, ὅτι πρὸς τῇ περὶ τῆς ἐξ ὅπου, καὶ τῇ τῆς ὀνομασίαν συνήθει, οὐκ ἔχει. Σκέψασθε γὰρ ἀρροσιώλω ἀμα, ἢ ἀπαμ δευσιαν ἀδιδόπου, ὅς τις τὸν ἐπλασε τὸ πρὸς τὴν ὀλυμθίαν γυναῖκα ψεύδος κατ' ἐμοῦ. ἐφ' ᾧ μετὰ τὸ μὲν λέγων ὅτι ὑμῶν ἐξέρριψη, τὸν γὰρ πλείστον ἀρεσιμότητα τῆς τοιοῦτον, πρὸς τοῖς ἐσθλάς διέβαλλε. σκέψασθε ἢ, ὡς πρὸς ὅθεν ἐπιτὴν αἰπὴν ταύτην παρεσιδάζετο. ἐσι γὰρ τις ἐπιδημῶν ἢ μὲν εἰς τὴν πόλιν ἀριστοφάνης ὀλυμθίος. τούτω συσταθεῖς ὑπόπνων, καὶ πύδουρος, ὡς εἰπεῖν δυνάταται, ἰσχυροτέρων πύσας αὐτὸν, καὶ προσπαγαζόμενος, τῆτον ἐπιτεῖν ἐμοῦ τὰ ψυδὴ κατὰ μέρτυρεῖν πρὸς ὑμᾶς. καὶ παρελθὼν ἐδελήση χετλιάσαι, ἢ λέγειν, ὡς εἰς οἰκίαν αὐτῆς γυναῖκα, καὶ αἰχμάλωτον γενησὼν μὲν πεπαρώνηκα, πεντακοσίας μὲν ἢ δὴ δραχμᾶς ὑπαγείτω αὐτῆς δάσεν, πεντακοσίας δὲ ἐτέρας, ἐπειδὴν κατὰ μέρτυρησιν ὁ δὲ αὐτῆς ἀπικρίνατο, ὡς αὐτὸς δηγῆτο, ὅτι τῆς μὲν θυγῆς, καὶ τῆς παρ' ἐσθλάς ὑπόπριας εἰαυτῆς οὐ κηκῶς, ἀλλ' ὡς οἶόν τ' ἀεὶ σασχάλοιο. τὰ δὲ ἔσπου πλείστον εἶη διμῶρπικῶς. οὐδὲν γὰρ αὐ τοιοῦτο πρὸς ἔμα, ὅτι ἢ ἀληθῆ λέγων, αὐτὸν ἀριστοφάνη μέρτυρεῖν τὰ παρέξομαι. κἀλεῖ μοι ἀριστοφάνη ὀλυμθίον, καὶ τὴν μαρτυρίαν ἀγάνωσκε, καὶ τοῖς ἀνηκούσας αὐτῆς, ἢ πρὸς ἐμὲ ἀγέλαντας, δερκίλλων αὐτοκλέους ἀγνώστον, καὶ ἀριστὶδῶν δὲ φιλήτου κηφισίαι.

Μαρτυρία.

Τῶν μὲν μαρτύρων διομνησίων, καὶ μαρτυροῦντων ἀκούετε, τὰς δὲ αἰουσίαις τῆς λέγων ταύτας τέρας, ἀεὶ ἐπὶ πρὸς τοῖς νέοις ἐπαγγέλλεται, καὶ κέρηται μὲν κατ' ἐμοῦ, ἀεὶ μέμνηται, ὡς ἐπιδημῶν, καὶ τὴν ἐλθέσθαι κατὰ δουροφάνη, καὶ σάτυρον τὴν κωμικὸν ἰσχυροτέρων πρὸς ἐμαίνας, ὅτι ξένους πινὰς αὐτῆς αἰχμάλωτους, σκῆπτρον τὰς ἐν τῷ φιλίππου ἀμπελοουργίᾳ, καὶ δεδεδήμενος, ὡς τὸν πῶτον ἐξητήσατο ὡς τὰ φιλίππου. ταῦθ' ἰσχυροτέρων, ἐπέειπεν, εἴτε ἀμῶν ταύτῃ τὴν ἐξείαν, καὶ αἰουσίαι φωνῶν ὡς δεινόν, εἰδὲ μὲν τοῖς κηρίωνας, καὶ ξανθίας ἰσχυροτέρων, οὕτως δὲ γηρῆς, καὶ μεγαλοψυχῆς γε γήροιο, ἐγὼ δὲ ὅτις μεγίστης πόλεως συμβουλος, ὁ τοῖς μύροις ἀρκάσων νοῦν τῆς, οὐ κατὰ κράτος τὴν ὑβρίν, ἀλλὰ ὡς ἀδερμανθῆς, ὅθ' ἡμᾶς εἰσία ξενόδοχος τῆς ἐταίρων τις τῆς φιλίππων, ἐλκοιμι τῆς ποτῶν, καὶ λαβὼν ῥητήρα μασηροῖμι τὴν αἰχμάλωτον γυναῖκα. οὐκ οἶω εἰ ὑμεῖς αὐτῆς ὀπιστεύσατε, ἢ ἀριστοφάνη μου συκατεψάσατο, ἐπ' αἰχραῖς οἰπῆαις ἀδικῶς ἀπολόμην αὐτῆς. εἴσπε οὐδ' αὐτὸν τοιοῦτον ἐμοῦ πρὸς ἔσπου, (μὴ γὰρ διητὴ πόλεως ὡς τε ἐν ὑμῶν ἀισπρέφεισται, καὶ τὴν μὲν ὀκνησίαν καθαίρετε, ἐν ἣ τῶν ψήφισμασι δὲ τούτοις τὰς θυγῆς ποιήσεσθε, καὶ στραπαλῆ πεζῶν, ἢ ναυτικῶν ἐκπέμψετε, καὶ μὲν ὅγε ἡσίοδος λέγει.

Πολλάκιτοι ξύμπασα πόλις κακοῦ αἰδρὸς ἀπῆύεθ, Ὀρεκὴν ἀλιφάινη, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάτα.

ἐν δὲ πρὸς τοῖς εἰρημόνοις εἰπεῖν ἐπι βούλομαι. εἰ γὰρ που τίς ἐστὶ κακία κατ' ἀδερφοῖς, αὐτὴ μὴ πρὸς τὸν ὄντα πρὸς ταύτῃ τὴν ἀποδείξω, δημοθένῳ, θανάτου πμῶμαι. ἀλλ' οἶμαι πολλά, καὶ χαλεπὰ ὡς ἀκολοιθεῖ τὰ κεινομῶν, καὶ μετὰ καλεῖ τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῆς ὀργῆς ὁ αἰνδιμος ἐπὶ τοῖς ἰσχυρῆς σωτηρίας λόγοις. καὶ δὲ λογισθῶν παρίσσει, μὴ πρὸς ἀλίω τῆς κητηρομηδίων, ὡς πρὸς ἄμα μὲν ὑμᾶς, ἄμα δὲ ἐμαυτῆ εἰς ἀλάμνησιν τῆς κητηρομηδίων, ἢ ποῖον

Cuius rei equales & collega mihi apud vos testimonium perhibebunt. Primum in militiam profectus sum ea expeditione, quae Meresiana nominatur: & cum equalibus pompam Phliuntiam cum Alcibiadis militibus comitarer, & circa Nemeam fossam praelium commissum esset, sic decertavi, ut a ducibus laudarer: caeteris etiam expeditionibus quae per vias mittebantur, ut Eponymiana & Miresiana, interfui: & ad Mantineam depugnaui, non turpiter, aut cum & dedecore civitatis. in Euboeam ite militavi, & Tamynae pugna inter delectos ita me gessi, ut & ibi a ducibus corona ornarer, & huc reuersus iterum a populo: cum & victoriam publice renunciassem, & Temenides Pandioniae tribus centurio, qui a castris legatus huc mecum profectus erat, qualem in praelio me praebuissem, indicasset. Quae ut verum a me dici constet: cape decretum hoc, & Temenidem voca & eos commilitones meos, qui pro republica militarunt: & Phocionem imperatorem, nondum aduocatum, nisi iudicibus visum fuerit: & testem calumniatori obnoxium, si mentitus fuerit.

Decretum. Testimonia.

Cum igitur primus vrbis victoriam vobis renunciassem, & liberum vestrorum successus: primum hanc a vobis gratiam repeto, ut vitam meam tueamini: cum non sim populo inimicus, ut accusator ait: sed improbis infestus: quippe qui veterem vos Demosthenis maiores imitari (nulli enim sunt) sed cohorter, ut honestorum consiliorum aemulatores sitis. quae altius repetita, paulo dilucidius explanabo.

Facis com
moda. &
belli incō
moda. pa
trix exem
plis decla
rat.

Primum, nostra vrbis gloriam consecuta est, post nauale contra Persam praelium ad Salaminem gestum: cum mœnibus a barbaris dirutis, & pace cum Lacedaemoniis constituta, libertatem civitatis retinimus: post a quibusdam concitati, belloque contra Lacedaemonios suscepto, multis malis & datis & acceptis intercessione Cimonis, Miltiadis filij, cui hospitium erat cum Lacedaemoniis, foedus annorum quinquaginta percussimus, eoque tredecim annos sumus vsi. hoc tempore Piraeum muro cinximus: & Septentrionalia mœnia extruximus: & praeter eas, quas ante habueramus, centum triremes aedificauimus, & trecentos equites nostris copiis adiunximus, trecentos item Scythas sagittarios mercati sumus, & populare imperium constanter retinimus. Cum autem in rempublicam nostram homines non ingenui nec moderati irruissent: rursus Aeginetis bellum intulimus: in eoque non mediocribus affecti damnis pacem expetiimus, Andocide cum collegis misso ad Lacedaemonios: & pacem triginta annos seruauimus, quae magnifice populum extulit, nam mille talenta signatae pecuniae in arcem retulimus, & centum alias triremes fabricati sumus, & naualia extruximus, & equites mille ducentos comparauimus*, & alios totidem sagittarios. erecta item sunt austrina mœnia: neque quicquam statum popularem euertere est aggressus. Rursus cum persuasum nobis esset, ut bellum aduersus Megarenses susciperemus: tum agros nostros vastari passimur, tum multis bonis amissis, pacem petiuimus atque fecimus per Niciam Nicerati filium. sic iterum hoc tempore septem millia talentum ob pacis istius commoda in arcem retulimus, & triremes expeditas atque integras non pauciores trecentis comparauimus.

ἰποισάμεθα δὲ νικίου τὴν νικηράτου. καὶ πάλιν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἐπτακισχίλια τάλαντα ἀλιεύγκημεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν ὄξυ τὴν εἰρλίω τὰυτίκῃ. ξιπτεῖς δὲ ἔκτησαμεθα πλοῖμοι καὶ ἐντελείς οὐκ ἑλάττους ἢ ξιακοσίας φόρος

A καὶ τούτων ὑμῖν τοῖς σωεφέβοις, καὶ τοῖς σωαρχοῖσι, ὑμῖν μῆρυκα παρέξομαι. πρῶτον δὲ ὄξυ τῶν στρατῶν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένη, καὶ συμπόρῳ πύκτων μὲν τῶν ἡλικιωτέρων, καὶ τῶν ἀλικιωτέρων ξένων τὴν εἰς φλιουῦσα παραπομπήν, κινδύνους συμβαίνοντας ἡμῖν ὡς τὴν νεμεάδα καλουμένην χερσῶν, οὕτως ἠγωνισάμεθα, ὡς τε ὑπὸ τῶν ἠγεμόνων ἐπαμειβεσθαι. καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ δευδορίας ὄξυδοις, τὰς ἐν τοῖς ἐπονούμοις, καὶ τοῖς μέρεσιν ὄξυδοις, καὶ τὴν ἐν μαντινείᾳ μάχην σωεμαχεσάμεθα ἐκ ἀερέων, οὐδὲ ἀναξίως τὴν πόλεως, καὶ τὰς εἰς εὐβοίαν στρατίας ἐρατωσάμεθα, καὶ τὴν ἐν ταυμναίᾳ μάχην ἐν τοῖς ὀπλιτεύοις ὄξυ ἐκινδύνουσα, ὡς τε καμῖ σφραγισθῆναι ὑπὸ τῶν ἠγεμόνων, καὶ δεῦρο ἠέκων πάλιν ὑπὸ τῶν δήμων, τὴν τε νίκην τῆς πόλεως ἐπαγγέλλας τεμενίδου τῆς πανδιονίδου (αὐξιαρχου, καὶ συμπροσβύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δουεῖ, καὶ τὰ ὡς τὸν ἠρόμνον κινδύνου, οἷος δὲ ἀπαγγέλλωντος, ὅτι ἡ ἀληθὴ λέγω λάβε μοι τὸ τὸ ψήφισμα, ὅτι καλεῖ τὸν τεμενίδην καὶ τοῖς σωεστρατευμένοις μοι τὰς ὑπὲρ τῆς πόλεως στρατίας, καὶ φασίωνα τὸν στρατηγόν, κίπρω συμήροσιν, ἀντὶ τοῖς σωδοκῆ, ἀλλὰ ὑπὸ δῆμων τῶν συκοφαντῶν μῆρυκα ἐὰν ψεύδῃται. ψήφισμα.

B μῆρυκα. ἀπαγγέλλας τόνω πρῶτος τὴν τῆς πόλεως νίκην ὑμῖν, ὅτι τὴν τῶν παίδων τῶν ὑμετέσων κατέρωσιν, πρῶτον ὑμῖν ἀπαγγέλλω χεῖρον τὴν τὸ σόματος στωπείαν, οὐ μισόδημος ἂν, ὡς φησὶν ὁ κατήρορος, ἀλλὰ μισοπότηρος, οὐ τοῖς δημοσίοις ὑμῖν εἶων πωρονοοῖς μιμῆσαι. οὐ γὰρ εἰσιν, ἀλλὰ τὸ καλὸν τῆ πόλεως βελδομῶν (ζηλωτῶν) ὡς ἀγαθῶν. νῦν δὲ αὐτὰ πόρρωθεν ἀρῶ ἀμδρος μικρῶ διεμι σαφέστερον. Πρῶτον ἡ πόλις ἡμῶν δὲ ὄξυσε μὲν τὴν σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ πρὸς τὴν πέρσιν, ὅτι τῶν τευχῶν ὑπὸ τῶν βαρβάρων πεπληκώτων, εἰρλίως δὲ ὑπαρχούσης πρὸς λακεδαίμονιους, διέμενειν ἡμῖν τὸ τῆς δημοκρατίας πολίτευμα. σωταραχθέντες ἡ ὑπὸ πικρῶν, καὶ κατὰ πάντας πρὸς λακεδαίμονας εἰς πόλεμον, πολλὰ καὶ παδόντες κακῶ, καὶ ποιήσαντες, μιλιπιάδου τὰ κίμωνος πωροκρημύσαιμεθα πρὸς λακεδαίμονιους, ὄντες πωροξένης, ἀπονδῶς τὸ πολέμου πεντηκονταετῆς ἐποισάμεθα. ἐρησάμεθα αὐτοῖς ἢ ἐπὶ ξιακίμειδῃ. ἐν τῷ τούτῳ τῶν χρόνων ἐταιχίσταμεν τὸν πειραία, καὶ τὸ βύρειον τείχος ὠκοδομήσαιμεθα. ἐκαστὸν ἢ ξιπτεῖς πρὸς τοῖς ὑπαρχέσας ἀναπηγησάμεθα. ξιακοσίους ἢ ἰπώτας ποροκατεσάμεθα. καὶ ξιακοσίους τῶ ὄξυς σὺδης ἐκασάμεθα, ὅτι τὴν δημοκρατίαν βεβαίως εἴχομεν. παρεμπεσόντων δὲ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν οὐκ ἔλδιδέσθων ἀνδρῶν, καὶ τοῖς ξόποις οὐ μεξίω, πάλιν πρὸς ἀιγνίτας εἰς πόλεμον κατέστημεν. καὶ ταῦτα ἐκ ὀλίγα ελθεῖντες, τῆς μὲν εἰρλίως ἐπιδουήσαιμεν. ἀιδουίδην δὲ ἐκπέυλιντες πρὸς τοῖς λακεδαίμονιους, καὶ τοῖς συμπροσβέσι, εἰρλίω ἐπὶ ξιακίμειδῃ ἠγάρομεν, ἢ τὸν δῆμον ὑψηλὸν ἤρεθ. χιλία μὲν γὰρ τάλαντα ἀλιεύγκημεν νομισμάτος εἰς τὴν ἀκρόπολιν, ἐκαστὸν ἢ ξιπτεῖς ἐτέρας ἀναπηγησάμεθα, καὶ νεοσοίκοις ὠκοδομήσαιμεν, χιλίους ἢ καὶ δεξιακοσίους ἰπώτας κατεστήσασμεν. καὶ τῶ ὄξυς ἐτέρας τοσούτους, ὅτι μακροῦ τείχος τὸ νόπον ἐταιχίστη, καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχέρησε κατὰ λῶσα. Πάλιν ἢ εἰς πόλεμον πρὸς μεγαρέας πενδέντες κατὰ σῆμα, καὶ τὴν χόραν τμηθῆναι πωροίμεθα, καὶ πολλῶν ἀγαθῶν σερηθέντες, εἰρλίως ἐδέθημεν, καὶ

φόρος

φόρος δὲ ἡμῖν κατ' ἐνιαυτὸν ποσὴν πλεον, ἢ χιλία, καὶ
 δεκάσια τάλαντα, καὶ χρυσόνησον, καὶ νάξον, καὶ τὸ εὐβοϊαν
 εἰργον, πλείστας δὲ δόποκίας ἐν τοῖς χρόνοις τοῦτοῖς ἀπε-
 σείλαμεν, καὶ τοσαῦτα ἔχοντες τὰ γὰρ πόλεμον δι' ἀργεί-
 οισ πορὸς λακεδαιμονίους ἐξήνεγκάμεν, παιδάντες ὑπὸ
 ἀργείων, καὶ τελευτήσαντες ἐν τῆς τῆς ῥητόρων ἀφίμαχίας,
 εἰς φρουρὰς τῆς πόλεως, καὶ τοῖς τετρακοσίαις, καὶ τοῖς ἀσε-
 βεῖς ξείλοισι, ἐπέσομεν, ἐκ εἰρήνης ποιησάμενοι, ἀλλ'
 ἐκ πορὸς ἡμῶν ἡμεῖς καὶ οὐκ ἔμελλομεν. πάλιν ὁ σωφρονισ-
 τὸν πολὺν δὲ καὶ τὸν δήμου κατελάθοντος ἀπὸ φυλῆς, ἀρ-
 χίνου, καὶ θερασίου πορὸς ἀντιπάλους τῶν δήμου, καὶ τὸ μὴ
 μνησικακεῖν πορὸς ἀλλήλους ἐνορκοῦν ἡμῖν κατὰ σπον-
 τῶν, ὅτι σωφρονιστὴν πάντες τὴν πόλιν ἡγήσαντο, καὶ
 ταῦτα ἀναφθέντος τῶν δήμου, καὶ πάλιν ἐξαρχῆς ἰχθύσαν-
 τος, ἀφ' ἑσθλοῦ παρὲν γραπτοῦ γερουσιῶν πολιτῶν, καὶ τὸ
 νοσοῦν τῆς πόλεως αἰεὶ πορὸς ἡμῶν, καὶ πόλεμον ἐκ
 πολέμου πολὺν δὲ οὐκ ἔμελλομεν, ἐν μὲν εἰρήνῃ τα δεινὰ τῶν λό-
 γῶν πορὸς ἡμῶν, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς φιλοτιμίας, καὶ λίαν
 ὀξείας ἐρεθίζοντες, ἐν ᾗ τοῖς πολέμοις ὁπλῶν ἐκ ἀπὸ με-
 νοι, ὀξείαται ἡ καὶ ἀποσολεῖς γιγνώσκοντες, παρὰ σπουδῆς
 νοῦ ὅτι ἐπαρῶν, ἀπὸ μὲν ὅτι σκυροφάντας, εἰς τοῖς ἐχθ-
 ροῖς ἡμῶν κινδύνους τὴν πόλιν κατὰ σπονδῶν, καὶ τὸ μὴ τῆς
 δημοκρατίας ὄνομα οὐ τοῖς ἡδύοισιν, ἀλλὰ τῆς κολακείας
 θερασίου τε, καὶ ἀλόντες ἡ τὴν εἰρήνην, ἡ δημοκρα-
 τία σώζεται, σωαγωγὴν ἡμῶν ἡ τοῖς πολέμοις ὅτι ὅταν
 ὁ δῆμος κατὰ λυέται, οὐ τοῖς νῦν ἐπὶ ἐμὰ συσφραγεῖτες ἡ-
 κουσι, καὶ φασὶ μὲν τὸν φίλιππον τὴν εἰρήνην πορὸς ἡμῶν,
 καὶ πορὸς ἡμῶν ἐν ταῖς συνθήκαις ἡμῶν ἀπαντα. καὶ δὲ
 αὐτὸς εὐρεῖν εἰρήνην αὐτῶν συμφέρονται, ταῦτα πορὸς ἡμῶν
 βεβηκέναι, ἐμὰ δὲ οὐκ ὡς πορὸς ἡμῶν ἐκείνων, ἀλλ' ὡς
 ἐθνητῆν φίλιππου, καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ τὸν μὴ δὲ τῆς ὅλων
 λόγων κύριον, τὰς τῆς ἔργων πορὸς δόκίμας ἀπαντα. τὸν
 αὐτὸν ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἡγεσίμοισιν ἐπαμῆτην ὅτι δὲ ἐκείνου,
 ἐν ᾗ τῶν δικαστῶν κατηγόρων κέχρηται. δεκάτος δὲ αὐ-
 τὸς πορὸς ἡμῶν, μόνος τῆς εὐθυμίας δὲ δάμι, καμὸν μὲν
 οἱ συνδαισύνοντες παρὲν ἡμῶν. πατήρ μὲν οὐ τὰς τῶν
 γνησίων ἐλπίδας μὴ ἀφέλησθε. ἀδελφοὶ ὅτι, οἱ δὲ ἀδελφῶν
 ἡμῶν, καὶ οὐκ ἂν πορὸς ἡμῶν τοῖς κινδύνοις, καὶ ταῦτα μὲν
 τὰ μικρὰ παρὰ δὲ, καὶ τοῖς κινδύνους οὐ πορὸς ἡμῶν ἐλεει-
 νὰ δὲ εἰ πὲρ συμβήσεται ἡμῖν παρὲν ἡμῶν ὅτι ἐγὼ δεόμεναι,
 καὶ ἡμεῖς πορὸς ἡμῶν πορὸς ἡμῶν πορὸς ἡμῶν, καὶ μὴ τοῖς ἐ-
 χθροῖς αὐτῶν, μὴ δὲ ἀνάδρα, καὶ γλυκακείῳ ἀφ' ἑσθλοῦ τῶν
 ὄργων, πορὸς ἡμῶν. Παρὰ καλῶν ἡ καὶ ἡμῶν ὅτι σωσά-
 με πορὸς ἡμῶν τοῖς θεοῖς, δὲ δὲ τῶν ἡμῶν τοῖς τῶν ἡ-
 φε κρείστας, οἱ ἐγὼ πορὸς ἡμῶν τῶν κατηγρημένων, εἰς
 μὴ μὲν ἐν τῶν ἐμῶν, δὲ πορὸς ἡμῶν. καὶ ἡμῶν ὅτι σωσά-
 με καὶ μὴ τῶν λογογράφων, καὶ σίθη κακῶν ὅτι πορὸς ἡμῶν.
 ὅτι ὅτι ἡμῶν πατέρες εἰσὶ παρὰ δὲ ἡ νεωτέρους ἀδελφοῖς
 πορὸς ἡμῶν πορὸς ἡμῶν, ἀναμνησθέντες, ὅτι τῆς σωφροσύ-
 νης πορὸς ἡμῶν δὲ τῆς πορὸς ἡμῶν κρείστας ἀειμνή-
 στας πορὸς ἡμῶν. τοῖς δὲ ἀλλοῖς ἀπαντα, οἱ ἐμῶν
 αὐτοῖς παρὲν ἡμῶν, τὴν μὲν τύχην ἰδιώτης ὄν, καὶ τοῖς
 μετρίοις ἡμῶν ὁμοίους, ἐν δὲ τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι μόνος
 τῶν ἀλλῶν ἐφ' ἡμῶν οὐ σιωπῆσθαι, ἀλλὰ παρὰ ἡμῶν τῶν σω-
 φροσύνης, μετὰ πάσης δυνάμεως τῆς πόλεως πορὸς ἡμῶν, καὶ
 μόνος ἡμῶν τὸν τῶν σκυροφάντων ἡμῶν, ὅτι ἡμῶν
 πολλοὶ τῶν τῶν ψυχῶν ἐν τοῖς πολέμοις λαμπεροῖν, οὐκ
 ἔμελλομεν. οὐ γὰρ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἡ πορὸς ἡμῶν τελευ-
 τῶν ἡμῶν πορὸς ἡμῶν. πᾶς δὲ οὐκ οἰκτῶν βλέπειν ἐχθροῦ πορὸς ἡμῶν ἐπεγελάωντος, καὶ τοῖς ὅτι τῶν ὀνειδῶν ἀκούσθαι,

A Item tributi nomine quotannis mille ducenta talen-
 ta nobis fuere pensitata. Tenuimus Cherfonnesum,
 Naxum, Eubæam, plurimas colonias iis temporibus
 condidimus: & cum tot bonis afflueremus: propter
 Argiuos bellum intulimus Lacedæmonis, Argiuis
 obsecuti: donec tandem per oratorum velitationes
 eò deueitimus, ut prælidium vibi imponeretur, &
 quadringenti, ac post impij triginta tyranni, rerum
 potirentur, pace non vltro facta, sed vi nobis impe-
 rata. rursus vita modeste acta, & populo è Phyle re-
 ducto, Archino & Thrasylulo populi partes defen-
 dentibus, obliuione iniuriarum iureiurando sancita:
 vnde omnes ciuitatem nostram sapientissimam iu-
 dicarunt: tunc populo recreato, atque iterum viribus
 aucto: ciues adulterini, & fraude in album ciuitatis
 relati, subinde laborantem vrbis partem vibi concili-
 arunt, & bellum ex bello seuerunt. nam in pace
 verbis pericula amplificabant, & præmonabant, at-
 que animos liberales & nimis celeres extimulabat:
 in bellis autem arma non attingebant, quamuis &
 censores essent, & clausum præfecti: qui quidem li-
 beros è scortis suscipiebant, & ob calumniandi flu-
 didum infames erant. Hi igitur nostram vrbem in
 extrema pericula coniiciunt, & cum popularis im-
 perij nomen non moribus, sed assentatione colant,
 & pacem turbent, qua popularis status conseruatur,
 atque iis nauent operam, qui populum bellis oppri-
 munt: hi nunc conglobati me inuadunt, ac Philip-
 pum pacem emisse dicunt, atque in pactiōibus
 omnia nobis præripuisse: quam autem pacem impe-
 trarit vbi condonabilem, eam violasse. me verò sic
 acculant, nõ vt legatum, sed vt Philippi atque ipsius
 pacti sponsores: & cum ne toties quidem oratio-
 nis potestas penes me fuerit: actionum expectatiōe
 à me reforescunt. Iam eundem hominem in decretis
 laudatorem meum ostendo, & in iudicio accusatorẽ
 reperio: & cum decimus ipse legatus fuerim, solus
 rationes reddo. Adfunt mihi, quidem qui vnà me-
 cum vos deprecentur, pater meus, cui spem senec-
 tutis ne eripiat: & fratres, qui à me se iuncti, vi-
 tam sibi acerbam putabunt: affines item, & hi puel-
 li quidem, qui pericula nondum intelligunt, sed mi-
 serabiles tamen sunt futuri, si quid nobis accide-
 rit. pro quibus ego vos oro atque obtestor, vt eos et-
 iam atque etiam commendatos habeatis: neque i-
 nimicis, & effæminati ac mulierosi hominis iracun-
 dia tradatis. Oro porò, & supplex peto, primum
 à diis immortalibus, vti me conseruent: secundo
 loco à vobis, qui ferendi suffragij ius habetis: apud
 quos ego singula crimina quantum quidem me-
 minisse potui, refutau. Consequate igitur me, ne
 que orationum scriptori & improbo Scythæ me tra-
 dite. & qui vestrum patres sunt liberorum, aut
 qui fratres natu minores magnificitis. recordami-
 ni, me immortalẽ ad modestiam adhortatio-
 nem accusatione Timarchi reliquisse. A cæ-
 teris autem omnibus, erga quos me coniem præ-
 bui, cum fortuna sim plebeius & mediocrium si-
 milis, in ciuibus autem certaminibus solus cæte-
 rorum contra vos non conspirari: peto salutem,
 summa erga rempublicam beneuolentia legatione
 functus, & solus calumniatorum tumultuum per-
 pessus, quem multi iam, qui in bellis egregia iaci-
 nora edidere, non sustinuerunt. Neque enim terri-
 bilis est interitus: sed contumelia in morte est me-
 tuenda. Quanta verò miseria est, inimici insultan-
 tis vultum intueri, & eius probra auribus accipere;

Deprecatores, merita, aduocati.

Sed tamen in discrimen ventum est: vita mea est pe-
 riculis exposita: apud vos sum educatus: in vestris co-
 gressibus sum versatus: cum nemine vestrum propter
 meas voluptates peius agitur: neque patria quisquam
 priuatus est me accusatore, cum in municipiis, civium
 recensiones fierent: neque ob gestum magistratum
 in periculum veni. Sed ubi pauca dixerō, descendam.
 Illud, Athenienses, in potestate mea fuit, ut nulla vos
 afficerem iniuria: ne verò in crimen venirem, id pe-
 nes fortunam fuit: quae mecum homine calumnia-
 tore, eoque barbaro conflictati coegit: qui neque sa-
 crorum, neque libationum, nec mensa communis
 habita ratione: sed iis qui in posterum aduersari ei
 possent, terrore iniecto, adest, falsa contra nos accu-
 satione concinnata. Quod si eos conseruare volueris,
 qui pacem vestramque securitatem defenderunt:
 multi erunt, qui reipublica commoda tueri velint,
 & alacriter pro vobis decertare. Peto autem, ut aduo-
 catus mihi esse dignetur è viris modestis, & in repu-
 blica versatis, Eubulus: ex imperatoriis Phocion, qui
 praeterea etiam iustitia omnibus antecellit: ex ami-
 cis & aequalibus meis Naulicles, ceterique omnes,
 quibus ego familiariter usus, atque in iisdem studiis
 versatus sum. Ac mea quidem oratio iam absolu-
 ta est: corpus autem meum vobis, & à me traditur,
 & à lege.

MARCI TVLLII CICERONIS AR-
 gumentum in orationes Aeschinis & Demo-
 sthenis inter se contrarias.

Cum esset lex Athenis, ne quis populi scitum
 faceret, ut quisquam corona donaretur in ma-
 gistratu, priusquam rationes retulisset: Et altera
 lex, eos qui à populo donarentur, in concione do-
 nari debere: quia in senatu, Demosthenes cura-
 tor muris reficiendis fuit, eosque refecit pecunia
 sua: de hoc igitur Ctesiphon scitum fecit, nullis ab
 ipso rationibus relatis, ut corona aurea donare-
 tur: eaque donatio fieret in theatro populo conuo-
 cato, qui locus non est concionis legitima: atque ita
 praedicaretur, eum donari virtutis ergo, beneuo-
 lentiaeque, quam erga populum Atheniensem ha-
 beret. Hunc igitur Ctesiphontem in iudicium ad-
 duxit Aeschines, quod contra leges scripisset, ut &
 rationibus non relatis corona donaretur, & ut in
 theatro, & quod de virtute eius & benevolentia
 falsa scripisset: quoniam Demosthenes nec vir bo-
 nus esset, nec benemeritus de ciuitate. Causa ipsa,
 abhorret illa quidem à formula consuetudinis no-
 strae, sed est magna. Habet enim & legum interpre-
 tationem satis acutam, in utramque partem, & me-
 ritorum in rempublicam, contentionem sanè gra-
 uem. Causa autem accusandi Ctesiphontis fuit quonia
 ipse à Demosthene esset capitis accusatus, quod le-
 gationem ementitus esset, ut ulciscendi inimici cau-
 sa, nomine Ctesiphontis, iudicium fieret de factis,
 famaue Demosthenis. Non enim tam multa di-
 xit de rationibus non relatis, quam de eo quod ci-
 uis improbus, ut optimus laudatus esset. Hanc mul-
 tam Aeschines à Ctesiphonte petiit quadriennio
 ante Philippi Macedonis mortem: sed iudicium factum
 est aliquot annis post, Alexandro iam Asia tenente.
 ad quod iudicium concursus dicitur è tota Gracia

A ἀλλ' ὁμως τετόλμηται, δίδωται τὸ σῶμα τῶ κινδύω.
 παρ' ὑμῖν ἐξέφλω, ἐν ταῖς ὑμετέρας διαξίβαις βεβίω-
 κα, οὐδέ τις ὑμῶν ἔξ τὰς ἐμὰς ἠδονὰς κἀκίον οἰκεί. οὐδέ
 ἐστρηται τῆς πατρίδος κατηγόρου τυχῶν ἐν ταῖς δήμοις,
 ὅτ' ἦσαν αἱ διαξίσεις οὐδέ ὑπόδωμος ἀν' ἀρχῆς ἐκ-
 κινδύωσα. μικρὰ δὲ εἶπὼν ἤδη κατὰ βαίνο. ἐγὼ γάρ, ὡ
 ἀδρες ἀδελφῶν, τὸ μὲν μηδὲν ἀδικεῖν ὑμῶς, κύριος ἐστὶ
 τὸ μὴ ἔχειν αἰπὴν ἢ τύχην ἢ σικελήροσέ με ἀδέρ-
 πω συκοφαντῆ βαρβαρῶ. ὅς οὔτε ἔεσθ', οὔτε ἀπονδῶν,
 οὔτε ξαπέζης φροντίσας, ἀλλὰ τοῖς εἰς τὸν μέλλοντα
 αὐτῶ χρόνον ἀπεργωμάς ἐκφοβῶν, ἤκει ψυδὴ σωτά-
 ξας κατ' ἡμῶν κατηγορέαν. ἐὰν οὐκ ἐδελήσῃτε σάξεν
 τοῖς τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς ὑμετέρας ἀδείας συμαρτω-
 νίας, πολλοὺς βοηδοὺς λήψεται τὸ τῆς πόλεως συμφέρον,
 καὶ κινδύωσεν ὑμῶν ὑπὸ τῶν ἐτοίμοις. Παρακαλῶ δὲ εὐ-
 βουλον μὲν ἐν τῷ πολιτικῶν καὶ σωφρονῶν ἀνδρῶν
 συνήροσθ. φωνίωνα δὲ ἐκ τῶν στρατηγῶν, ἀμα δὲ καὶ
 διακροσῶν διανοχότα πάντων ἐκ τῶν φίλων καὶ τῶν
 ἡλικιωτῶν τῶν ἐμαυτῶ, νασιπλέα. καὶ τοῖς ἄλλοις ἀ-
 πάντας οἷς πονεῖν ἐγὼ κέχημαι, καὶ τῶν αὐτῶν ὅπιπῶ δὲ
 μάλιστα μετέσχηκα. ὁ μὲν οὐκ ἐμὸς λόγος εἴρηται. τὸ δὲ
 σῶμα τοῦ μὲν ἤδη ὡς εἰδῶσιν ὑμῖν, ἐγὼ δὲ ὁ νόμος.

ΜΑΡΚΟΥ ΤΥΛΛΙΟΥ ΚΙΚΕΡΟΝΟΣ
 εἰς τοὺς ἀντιπάλους αἰχίνου καὶ Δημοσθένους
 λόγους, ὑπόθεσις.

Nομου ὄντος ἀδελώσιν, ἐνὸς μὲν, μηδὲνα ψήφισμα
 δήμου εἰσενέγκειν σεφανοῦσθαι πνα τῶν ἀρχόντων,
 κερὶν λόγον ἀποδοῦναι ἐτέροσ, τοῖς ὑπὸ τῶ δήμου σε-
 φανοῦσθαι, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγοροῦσθαι: δημοσθέν-
 νῶ βυλδύσθαι, δὲ τῆς τετροπίας: ἐκ τῶν ἰδίων τὰ τῆς
 ἐπεσιδύσθαι. ἐξ ἡμετέρας κτησιφῶν, ἐπὶ ὑπόδωμον ὄντα, σε-
 φανοῦσθαι χρυσῶ σεφῶν ἐν τῶν διαξίω. συμελδόντος
 τῶ δήμου (οὐχὶ γὰρ ὅσῳ ὁ τόπος ἰδιος ἐστὶ τῆς ἐκκλησίας,
 κατὰ γὰρ τοῖς νόμοις) καὶ ἀναγοροῦσθαι ὅπ σεφανοὶ δημο-
 σθένῶν δημοσθένους παλαιὰ ἢ πόλις, ἀρετῆς συμπασις
 ἐνεκα, καὶ δνοίας τῆς πρὸς αὐτῶν. τὸν τῶν πῶν κτη-
 σιφῶντα ἐξέφλω αἰχίνης, ὡς ὡς ἄνωμα γερραφῶτα ὑ-
 πόδωμον τὰ κελεύσθαι σεφανοῦσθαι, καὶ ἐν διαξίω, καὶ
 κερὶ τῆς ἀρετῆς ἐμείνου καὶ τῆς δνοίας ψυδύσθαι μόνον. ἐπὶ
 γὰρ τὸν δημοσθένῶν μίτε κερὶν κερραδόν, κερὶ δὲ ἐργ-
 τῶν τῆς πόλεως. ἢ μὲν οὐκ ἔραφῆ ἀπήλασθαι μὲν τῶ
 τύπου τῶ παρ' ἡμῖν νομίζομεν: μεγάλη δὲ ἔστιν ἐρο-
 σάξεν νόμων τ' ἐξήροσιν ἀκερβῆ ἐπὶ ἀμφοτέροσ, καὶ τῶ
 πεπολιδύμῶν ἐξέφλωσιν δεινότητος μεσῶν. ἢ δὲ πρὸς
 φασὶς τῶ γράφασθαι κτησιφῶντα, τῶ αἰχίνῆ ἐχέτο, τὸ
 εἰς ἀγῶνα ὡς ἀποσεβείας αὐτὸν κατασῶναι ὑπὸ δημο-
 σθένους, καὶ κερὶ τῶν ἐχάτων κινδύωσθαι: ἵνα ὅπ τῶ
 πμωρεῖσθαι τὸν ἐχέρον, λόγῳ μὲν τῶν γερραφῶ ἀγωνί-
 ζοῖτο κτησιφῶν: ἐργῳ δὲ ἢ κερὶ τῶν δημοσθένῶν
 πεπεραγῶν, καὶ τῆς δόξης τῆς τούτου γίνοτο. οὐ γὰρ
 τοσαῦτα κερὶ τῶ ὑπόδωμου εἴρηκεν, ὅσα κερὶ τῶν κερ-
 κισα πολιτδυσάμῶν ὡς φιλόπολιν γηρόμῶν, ἐπαμ-
 νεθῆνα. καὶ τὸν μὲν ἀγῶνα τοῦτον τὸν κερὶ κτησιφῶντος
 αἰχίνης πρὸς τετάρων ἐτῶν τῆς φιλιππου τελοῦσθαι
 ἐνεσῆσθαι: εἰσῆλθε δὲ πλείοσιν ἐτέσιν ὑτέροσ, ἀλέξαι-
 δρου ἢ δὲ τῶν κερὰ τῶν ἀσῶν κερρατοῦσθαι. ἀσῶν ὡσθαι
 δὲ ὅπ τῶ τῆς κερῆσθαι τῶ ἀποσῶσθαι ἐξ ἀπίσθαι τῆς
 ἐλλάδος

